

UNIVERZA V LJUBLJANI

FAKULTETA ZA ŠPORT

Specialna športna vzgoja
Elementarna športna vzgoja

MNENJE UČENCEV DRUGEGA IN TRETJEGA RAZREDA OSNOVNE ŠOLE O ŠPORTNI VZGOJI

DIPLOMSKO DELO

MENTORICA

izr. prof. dr. Mateja Videmšek

RECENZENT

izr. prof. dr. Jože Štihec

KONZULTANT

izr. prof. dr. Damir Karpljuk

AVTORICA DELA

Lejla Ramirez

Ljubljana 2009

ZAHVALA

Zahvaljujem se staršema, da sta me vedno podpirala v vsem, česar sem se lotila in da sta mi omogočila študij na Fakulteti za šport.

Zahvaljujem se možu za spodbude, skrb in potrpljenje ves čas nastajanja diplomskega dela.

Zahvaljujem se prijateljici Marini za pomoč pri začetnih težavah z obdelavo podatkov.

Predvsem pa se zahvaljujem mentorici dr. Mateji Videmšek za nesebično pomoč in razumevanje.

Zahvaljujem se tudi vsem ostalim, ki so v kakršnikoli obliki pripomogli k nastajanju mojega diplomskega dela in jih nisem posebej omenila.

Ključne besede: *športna vzgoja, prvo triletje, mnenje učencev, razredni učitelj, učitelj športne vzgoje, prosti čas*

MNENJE UČENCEV DRUGEGA IN TRETJEGA RAZREDA OSNOVNE ŠOLE O ŠPORTNI VZGOJI

Avtorica: Lejla Ramirez

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, 2009

Specialna športna vzgoja, Elementarna športna vzgoja

Št. strani: 72; št. preglednic: 11; št. grafov: 7; št. virov: 32; št. prilog: 1

IZVLEČEK

Glavni namen diplomske naloge je bil analizirati mnenje učencev drugega in tretjega razreda o športni vzgoji glede na to, kdo jih poučuje športno vzgojo. Zanimala nas je tudi pogostost ukvarjanja s športom v prostem času ter povezanost mnenja o športni vzgoji s športno aktivnostjo v prostem času.

V vzorec je bilo zajetih 100 učenk in učencev drugih in tretjih razredov dveh šol. Na OŠ Srečka Kosovela Sežana športno vzgojo v prvem triletju poučujejo le razredni učitelji, medtem ko na OŠ Valentina Vodnika Ljubljana poučujejo športno vzgojo razredni učitelji skupaj s športnim pedagogom. Izračunali smo frekvence odgovorov, izdelali kontingenčne tabele in grafe ter iskali statistično značilne razlike med skupinama.

V prvem delu raziskave smo ugotovili, da je mnenje učencev obeh skupin zelo pozitivno. V skupini, ki jo poučujeta športno vzgojo razredni učitelj in športni pedagog skupaj, je mnenje o športni vzgoji boljše kot v skupini, ki jo poučuje razredni učitelj sam. Boljše mnenje teh učencev in s tem večje zadovoljstvo izhaja iz dejstev, da je športna vzgoja, kjer je prisoten tudi športni pedagog, bolj načrtovana, rednejša, pestrejša in s tem za učence zanimivejša. Vadba je bolj prilagojena posamezniku. Med vadbo ni neprijetnega čakanja in s tem dolgočasa. Po vadbi so učenci te skupine bolj zadovoljni in polni energije.

Drugi del raziskave lahko zaključimo z ugotovitvijo, da se učenci drugega in tretjega razreda ne glede na to, kdo jih poučuje športno vzgojo, ukvarjajo s športom v prostem času enkrat do dvakrat na teden. Ugotovili smo statistično pomembno povezavo med pogostostjo ukvarjanja s športom v prostem času v organizirani obliki ter priljubljenostjo obiskovanja ur športne vzgoje in zadovoljstvom z urami športne vzgoje. Izkazalo se je, da športno bolj aktivni učenci raje obiskujejo ure športne vzgoje ter so z njo bolj zadovoljni kot njihovi manj aktivni vrstniki.

Key words: physical education, first triad, students' opinion, class teacher, physical education teacher, free time

PRIMARY SCHOOL STUDENTS' OPINION ABOUT PHYSICAL EDUCATION (SECOND AND THIRD GRADE)

Author: Lejla Ramirez

University of Ljubljana, the Faculty of Sports, 2009

Number of pages: 72; Number of tables: 11; Number of graphs: 7; Number of references: 32; Number of additions: 1

ABSTRACT

The main purpose of the thesis was to analyse the opinion of primary school students of the second and third grade about the Physical Education (PE) regarding the person who is teaching them. We were also interested in the frequency of their participation in free time sports activities as well as in the connection between the opinion about PE and free time sports activity.

We interviewed 100 children of the second and third grade. Those who come from Sežana Srečko Kosovel primary school are taught PE by their class teachers while those from Ljubljana Valentin Vodnik primary school are taught by a class teacher and PE teacher together. We calculated frequencies, we made contingent tables and graphs. The connection probability of variables was tested with the contingency coefficient.

The first part of the research shows that both groups have a very positive opinion about PE. A group that is taught PE by both teachers has more positive opinion about PE than the second group. Better opinion and further bigger satisfaction of those children results in facts that PE taught by both teachers is better planned, more frequent, more varied and therefore more interesting for children. The lessons are more personalized. Children don't wait long for their turn so they don't get bored. After a PE class, the children of this group are more satisfied and full of energy.

The second part of the study has shown that the pupils of the second and third grade do sports once or twice a week in their free time regardless of the person who teaches them PE. It has been determined that there exists a statistically significant connection between the organised free time sports activity and the popularity of attending PE lessons, as well as the satisfaction with PE lessons. More physically active children prefer attending PE lessons and are also more satisfied with them than their less active peers.

KAZALO

1	UVOD.....	7
2	PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA	9
2.1	Nekatere razvojne značilnosti mlajšega šolarja	9
2.2	Športna vzgoja v prvem triletju.....	10
2.3	Skupno poučevanje razrednega učitelja in športnega pedagoga	12
2.4	Individualne razlike med učenci	13
2.5	Mnenje učencev o športni vzgoji	13
2.6	Športna aktivnost v prostem času	14
3	CILJI	16
4	HIPOTEZE	17
5	METODE DELA.....	18
5.1	Vzorec anketirancev	18
5.2	Vzorec spremenljivk	18
5.3	Način zbiranja podatkov.....	19
5.4	Metode obdelave podatkov	19
6	REZULTATI Z RAZPRAVO	20
6.1	Rezultati analize vzorca po posameznih vprašanjih	20
	ŠPORTNA VZGOJA	20
	PROSTI ČAS	51
6.2	Povzetki ugotovitev	56
6.3	Preverjanje postavljenih hipotez	61
7	SKLEP	63
8	LITERATURA	65
9	PRILOGE.....	68

Najpomembnejše znanje, ki ga potrebuje učitelj za dobro delo, je vedenje o tem, kako učenci doživljajo učenje in zaznavajo ravnanja svojih učiteljev.

Steven Brookfield

1 UVOD

Temeljna lastnost šolskega sistema in s tem športnovzgojne dejavnosti je nenehno spreminjanje. Športna vzgoja je z jasno opredeljenimi cilji postal enakovreden predmet v vseh šolskih programih. Ne vključuje le posredovanja športnega znanja ter razvoja gibalnih sposobnosti, temveč je tudi proces motivacije za zdravo in uravnoteženo življenje.

Cilj in dolžnost vsake šole je, da otrokom omogoči kakovostno športno vzgojo. Z izbranimi vsebinami, cilji, metodami in oblikami si moramo prizadevati, da v čim boljšem pomenu prispevamo k skladnemu razvoju in zdravju otrok in jih hkrati navajati na vključevanje v športne dejavnosti v njihovem športnem času tako v šoli kot zunaj nje. Dokler se človek razvija in dozoreva, lahko s športom vplivamo na številne njegove sposobnosti in značilnosti, ki pripomorejo k večji uravnoteženosti celotne človekove osebnosti. S pomočjo učenja, igre ter različnih dejavnosti lahko šola vpliva na oblikovanje vedenjskih in miselnih vzorcev ter na oblikovanje sistema vrednot, ki ga bodo spremljale v vseh življenjskih obdobjih. Del njegove osebnosti oziroma njegovih sposobnosti, lastnosti in značilnosti pa je mogoče oblikovati in razviti le s sredstvi, ki so v naravi športa, to pa so različne gibalne dejavnosti združene v športni vzgoji.

Vloga športnih pedagogov in razrednih učiteljev, ki poučujejo športno vzgojo, je zelo pomembna. Od njih je odvisno, ali bo otrokova športna izkušnja kakovostna, izpolnjena z veseljem in užitkom, ne nazadnje vseživljenjska. Pomembne so njihove strokovna usposobljenost, didaktična iznajdljivost ter osebnostne značilnosti, ki pritegnejo oziroma odvrnejo učence od sodelovanja pri pouku. Pogoj za kakovostno športno vzgojo so tudi ostali dejavniki, kot so prostor, oprema in pripomočki.

Otrokom je potrebno zagotoviti kakovosten pristop k pouku, ustrezno varnost in omogočiti uresničitev zastavljenih ciljev učnega načrta. Gotovo obstaja razlika med sistematično športno vzgojo, ki jo vodi strokovnjak, in premalo strokovno načrtovano in vodeno športno vzgojo, kjer učiteljice razrednega pouka velikokrat slučajno izbirajo posamezne športne vsebine. Le ustrezno pripravljene programi in strokovno vodenje le-teh pa lahko daje optimalne rezultate v razvoju otrok. Vsako skupinsko delo pa je navadno bolj uspešno in bolj plodno kot delo enega samega človeka (Maver, 2002).

Pišot (2000) na osnovi svojih ugotovitev ugotavlja, da imajo neustrezni programi gibalnih aktivnosti lahko negativne posledice, ki se odražajo na različnih podsistemih psihosomatskega statusa. Kadar ne vključujejo primarnih učenčevih ciljev (ustvarjalnost, uspeh, veselje, zabava, igra), determinirajo pristope in načine dela, ki so do otroka agresivni. Te pristope pa običajno spremljajo neprimerne tehnike učenja in metode poučevanja, ki niso skladne s principi celostnega razvoja in psihomotoričnega učenja. Poudarja še, da mora učitelj nujno potrebno iskati svoja izhodišča v otroku samem, če želi, da bo didaktika gibalno/športne vzgoje delovala v funkciji celostnega razvoja otroka.

Pedagoga mora voditi načelo, da naj vsi otroci napredujejo. Posebno skrb mora namenjati otrokom s posebnimi potrebami in nadarjenim za šport, saj so ravno ti največkrat prikrajšani za napredek. Vsakega učenca naj motivira, spodbuja in naj se trudi, da bo čim bolj uspešen.

Pri vsem tem pa ne gre zanemarjati mnenja učencev. Tudi učenci v prvem triletju osnovne šole imajo že izoblikovano svoje mnenje o športni vzgoji, ki lahko pripomore k njenemu izboljšanju. Eden izmed ciljev športne vzgoje v prvih letih šolanja je prilagojenost vadbe posamezniku. Najlažje ga bomo dosegli, če bomo poleg otrokovih razvojnih značilnosti in individualnih posebnosti, poznali tudi otrokovo mnenje. S tem bo učence lažje motivirati pri urah športne vzgoje ter jih posledično navdušiti za pristočasno športno dejavnost.

Tudi sama sem že imela priložnost poučevati kot učiteljica športne vzgoje ter voditi športni krožek v oddelku podaljšanega bivanja. V športni krožek so bili vključeni otroci od prvega do četrtega razreda. Pri pogovorih z otroki sem opazila, da lahko že zelo jasno izražajo svoje mnenje ter pripomorejo k pestrejšim vadbenim enotam. Kot učiteljici so mi mnogokrat pomagali s svojimi izvirnimi idejami. S poznavanjem njihovega mnenja sem vadbo lažje prilagodila posameznikom. Seveda sem njihovo konstruktivnost strokovno prilagodila načelom vadbe. Učenci nikoli niso poskušali izigravati avtoritete. Vedeli so, da so njihove ideje vedno dobrodošle, ampak da vadbo še vedno vodi učitelj. Skupaj smo ustvarili pozitivno atmosfero, poskrbeli za zabavo, sproščenost ter spoštovanje vseh ne glede na njihove sposobnosti. V učencih sem začutila željo po pogostejši športni aktivnosti ter po pestrejši vadbi. Ure športne vzgoje z razrednim učiteljem jim niso dovolj.

Menimo, da bi se morale vse šole truditi, da bi omogočile športnim pedagogom poučevanje v prvem triletju. Učence bi s tem še bolj navdušili za športno aktivnost, izboljšale bi se njihove motorične sposobnosti in s tem njihovo mnenje o ukvarjanju s športom nasploh.

2 PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA

Gibanje je ena od osnovnih naravnih potreb otroka. Športna aktivnost kot nadgradnja gibanja naj bi postala življenjska vrednota, ki bi človeku omogočala kompenzacijo za vse bolj sedeč in stresen način življenja.

Otrok pridobi prve športne izkušnje znotraj družine. V tem obdobju je zelo pomembno otroku privzgojiti pozitiven odnos do gibanja oziroma do športa. S tem seveda ne mislimo le na ljubiteljski, neaktiven odnos, ampak na aktivno športno udejstvovanje, ki posamezniku omogoča ustrezno telesno in duševno pripravljenost. Le z aktivnim udeleževanjem v športnih aktivnostih se lahko posameznik naužije vseh pozitivnih učinkov športa.

Z vstopom otroka v vrtec se socialno okolje, v katerem otrok pridobiva športne izkušnje, razširi. Čim bolj je to okolje vzpodbudno in pestro, toliko več gibalnih informacij in izkušenj pridobi otrok že zelo zgodaj. Še bolj pomembno pa je, da so gibalne izkušnje v tem obdobju otrokovega razvoja pozitivne in da telesna aktivnost otroku predstavlja veselje, igro in mu ponuja občutek svobode (Horvat, 2005).

Novo obdobje otrokovega življenja predstavlja vstop v šolo. Otrokovo svobodo gibanja in igre začne omejevati šolski ritem dela. Otrok je primoran več časa sedeti, kar nedvomno vpliva na njegovo počutje v novem okolju. Pri kompenziranju novega načina življenja ima v tem starostnem obdobju pomembno vlogo šolska športna vzgoja, ki otroku omogoča sprostitev z gibanjem in igro.

2.1 Nekaterne razvojne značilnosti mlajšega šolarja

Poznavanje osnovnih zakonitosti in razvojnih značilnosti otrok je predpogoj za smiselno načrtovanje dela z otroki (Pišot, 1999). V tem obdobju se močno razvija gibalna pismenost, ki je v primerjavi s klasično pismenostjo skoraj nenadomestljiva v naslednjih obdobjih. Številni avtorji poudarjajo pomen športne vzgoje v tem obdobju, izpostavljajo pomen motorike in senzomotorike na razvoj intelektualnih funkcij otrok (Krpač, 1996).

Med šestim in desetim letom se telesna rast upočasni, intenzivneje pa začnejo rasti mišice. Izjemna sposobnost za razvoj koordinacije in ravnotežja, sposobnost sprejemanja skupinskih navodil in skupnega sodelovanja predstavljajo ustrezne pogoje za športno vadbo, ki prek igre vodi otroka do spoznavanja osnov posameznih športov. Zaradi hitrega razvoja velikih možganov in procesov mielinizacije korteksa je to najprimernejši čas za učenje posameznih športnih programov, kjer prevladujejo kompleksnejši gibalni vzorci (gimnastika, plavanje, igre z žogo, smučanje). Z vadbo

športnih dejavnosti, ki zahtevajo skladnost gibanja in razvijajo koordinacijo ter ravnotežje, razvijamo tudi otrokove intelektualne sposobnosti (Klojčnik, 1977, Vauhnik, 1984, v Kovač, 2001).

V tem starostnem obdobju imajo učenci zelo izraženo potrebo po gibanju. Z gibanjem otroci v tej starosti zadovoljujejo tako svoje biološke, sociološke in psihološke potrebe. Radi raziskujejo in preizkušajo svoje gibalne zmožnosti. Uspeh na tem področju jim veliko pomeni, saj pomembno vpliva na socialni status v okviru vrstnikov, še zlasti velja to za dečke pri oblikovanju njihove samopodobe (Burja, 2008).

V tem obdobju običajno prevladujejo pri otroku pozitivna čustvena stanja (veselje, navdušenje). Zanimivi športni programi ga hitro navdušijo, napredek pa razveseli, zato je pomembno, da je vadba zanimiva, prilagojena posamezniku, strokovno načrtovana in kontinuirana, kar zagotavlja, da otrok opazi svoj napredek in si tako oblikuje pozitiven odnos do športnih dejavnosti (Kovač, 2001).

Otroci, ki so zaradi različnih vzrokov gibalno manj uspešni, potrebujejo posebno pozornost. Ne le, da jih je težje pridobiti za vključevanje v športne dejavnosti, z neprimernim pristopom jih od športna lahko tudi odvrnemo (Kovač, 2001).

Obstajajo ugotovitve, da je storilnostna motivacija pri otrocih najvišja od osmega do desetega leta starosti, zato je mogoče v tem obdobju nadpovprečno uspešno realizirati pričakovanja. K temu lahko veliko pripomore prav šport. K spoznavanju in vrednotenju meja otrokovih zmogljivosti verjetno prispeva več kot večina drugih šolskih predmetov, kar lahko izredno pozitivno vpliva na otrokovo samopodobo (Maver, 2002).

2.2 Športna vzgoja v prvem triletju

Številni avtorji opozarjajo na prilagojenost športne vzgoje otrokom, njihovim potrebam in interesom ter telesnemu razvoju.

Čavničar (2005) poudarja, da so problemi rasti in razvoja pomembni dejavniki, ki vplivajo na odnos otrok do športne vzgoje. Vpliv športne vadbe in obremenitev organizma pa sta v določenih starostnih obdobjih različna. Predlaga tudi, naj program gibalnih dejavnosti izhaja iz različnih potreb in zmožnosti otrok. Le tako bodo lahko uspešni in bodo doživljali veselje. Njihovo naravno potrebo po gibanju bi morali zadovoljiti in jo krepiti. Vsebina športnih programov mora izhajati iz otroka in se prilagajati njegovim sposobnostim, lastnostim, potrebam in interesom. Pravilno organizirano in strokovno usmerjeno področje gibanja omogoča uresničevanje ravnotežja med različnimi vidiki otrokovega telesnega in duševnega razvoja. V prvem

triletju osnovne šole je dovolj zgodaj, da lahko pedagogi otroke na njim prijazen način – preko igre – navdušimo za šport. Tako bomo imeli veliko več možnosti, da bo nadaljnje učenje gibalnih nalog lažje ter da se bodo tudi kasneje radi ukvarjali s športom kot obliko rekreacije, razvedrila in sprostitve.

V našem sistemu šolske športne vzgoje je še preveč prisotna tendenca, da se ure namenjajo najbolj sposobnim. Tisti, ki bi športno vzgojo najbolj potrebovali, pa ostajajo prikrajšani. Učitelj športne vzgoje mora vedeti, da niti dva učenca nista enaka, vsak je osebnost zase, ki deluje na svoj način in zahteva drugačen pristop. Učitelj je zato dolžan delo diferencirati, uvajati take oblike in metode dela, s katerimi bo dosegel cilje, ki jih od njega zahteva učni načrt. Upoštevati mora posebnosti vsakega otroka in vsakemu omogočiti, do bo pri pouku športne vzgoje uspešen in tako tudi zadovoljen. Tako si bo otrok izoblikoval pozitiven odnos do športa in športne vzgoje in velika verjetnost je, da se bo s športom ukvarjal vse življenje (Turk, 2001).

Zelo pomembna je ideja, ki sta jo poudarila Videmšek in Pišot (2007). Menita, da je otroke potrebno spodbujati, da iščejo lastne poti pri reševanju gibalnih problemov, da se igrajo in preizkušajo raznovrstne športne in improvizirane pripomočke na lasten oziroma izviren način. Strinjata se, da je nedvomno ustvarjalna igra tista, ki je najpomembnejša v vsem predšolskem pa tudi v zgodnjem šolskem obdobju in se kot rdeča nit vleče skozi vse gibalne dejavnosti.

Šola kot inštitucija ima s svojimi specifično definiranimi cilji pomembno vlogo v družbi. Skozi športno vzgojo se otroci izobražujejo tudi s kulturnega vidika pojmovanja športa. Tu ne gre zgolj za športno vadbo in urjenje otrok, gre predvsem za vzgojno komponento, ki je razvidna v težnji po gibalnem izražanju, kreativnosti, predvsem pa po spontanem vključevanju v koncept splošne družbene kulture (Horvat, 2005).

Redna in kakovostna športna vzgoja, prilagojena posamezniku, s strokovnim kadrom, s povečanim številom ur in z zmanjšanim številom otrok v skupinah, naj bi zagotavljala najbolj optimalne učinke na otrokov razvoj (Masten, 2007).

Kovač in Novak (1998) poudarjata, da naj bo športni program z didaktičnega vidika v tem obdobju čim bolj pester. V prvem razredu naj prevladujejo predvsem naravne oblike gibanja in številne igre. Posebno pozornost posvetimo plesnim igram in prilagajanju na vodo. V drugem in tretjem razredu postopno obogatimo program z igrami z žogo in osnovnimi prvinami gimnastike in atletike, v drugem razredu naj se učenci naučijo osnov prve plavalne tehnike. Prednost naj imajo dejavnosti, ki jih lahko izvajamo na prostem, otroci naj pripravljajo nastope, se vključujejo v različne prireditve, tekmovanja pa naj bodo predvsem skupinska.

2.3 Skupno poučevanje razrednega učitelja in športnega pedagoga

Zakon o osnovni šoli (1996) določa, da v prvem triletju uči vse predmete učitelj razrednega pouka, dovoljuje pa, da lahko z njim pri pouku športne vzgoje sodeluje tudi učitelj predmetnega pouka. Strokovnjaki na področju športne vzgoje se vse bolj zavzemajo, da bi pri športni vzgoji z razrednim učiteljem sodeloval športni pedagog. Mnoge šole, ki uvajajo takšen način poučevanja, ugotavljajo, da skupno poučevanje zagotavlja kakovosten pristop k pouku, ustrezno varnost in omogoča uresničitev zastavljenih ciljev učnega načrta (Kovač, Jurak, Strel, 2003).

Koželj (2008) se strinja, da ima delo športnega pedagoga z učenci prvega triletja osnovne šole mnoge pozitivne učinke na njihov motorični in psihosocialni razvoj. Sodelovanje z razrednimi učitelji pa je dobrodošlo tudi z vidika prenosa znanja in veščin med učitelji, saj lahko ti neposredno spremljajo in sodelujejo pri delu pri pouku športne vzgoje.

Po izkušnjah Štembergerjeve in Lipovaceve (2005) je takšno sodelovanje ena izmed oblik bogatejšega in kvalitetnejšega športnega življenja na šoli. Športni pedagog in razredni učitelj usklajujeta, povezujeta in načrtujeta tudi druge vsebine športnih dejavnosti, ki se odvijajo v okviru prvega in drugega triletja: športne dneve, večdnevne taborne (smučanje, plavanje, pohodi), šolo v naravi. Sodelujeta tudi pri izdelavi urnika, letne priprave na pouk in podrobne učne priprave.

Tudi Žerjal in Žugelj (2006) imata pozitivne izkušnje pri skupnem poučevanju športne vzgoje v prvem triletju. Timsko načrtovanje aktivnosti jima omogoča celosten pristop k otroku, notranjo diferenciacijo pouka ob upoštevanju predznanja, izkušenj učencev in gibalnih sposobnosti v obdobju, ko se otroci veselijo športnih dejavnosti. Poudarek dajeta, ob razvijanju gibalnih sposobnosti, tudi razvijanju športnih navad otrok, ki naj bi jih sprejeli kot vrednote.

Maver (2002) se strinja, da je vsako timsko delo navadno bolj uspešno in bolj plodno kot delo enega samega človeka. Tudi pri športni vzgoji je prisotnost dveh učiteljev na uri, športnega pedagoga in razredne učiteljice, ključ do dobrega dela in dobrih rezultatov.

Rezultati raziskave modela skupnega poučevanja športnega pedagoga in razredne učiteljice na osnovni šoli Spodnja Šiška (Regina, 2001) kažejo, da je tako učencem kot učiteljicam všeč, da je pri urah športne vzgoje poleg razredne učiteljice tudi športni pedagog. Mnenja so bili, da je tovrstna športna vzgoja bolj zanimiva, pestra, varna, predvsem pa bolj strokovna. »Mnoge šole, ki uvajajo takšen način dela, ugotavljajo, da skupno poučevanje zagotavlja kakovosten pristop k pouku, ustrezno

varnost in omogoča uresničitev zastavljenih ciljev učnega načrta,« pravi Regina (2001).

2.4 Individualne razlike med učenci

Otroci so si med seboj podobni, vendar pa vsak v sebi nosi tudi kup informacij, ki so samo njemu lastne in ga tako ločijo od ostalih v skupini (Pišot in Videmšek, 2007). Tako lahko nekateri v razvoju prehitujejo, drugi pa zamujajo v primerjavi s povprečjem.

Kljub vedno bolj pogostemu poudarjanju o pomenu individualizacije pri športni vzgoji, se nekateri učitelji še vedno temu bolj ali manj zavestno izogibajo. Svoje delo prilagajajo povprečnim učencem, najuspešnejši in najmanj uspešni pa ostajajo v ozadju. Za manj uspešne so nekatere naloge neizvedljive, medtem ko so za najuspešnejše tako lahke, da se že dolgočasijo. V vsakem od skrajnih primerov neprilagojenost športne vzgoje učencu ne pomeni izziva, ampak vodi v nezadovoljstvo. Otrok, ki v gibanju ne najde veselja, sprostitve, zadovoljstva in osebne uveljavitve, bo z odporom prihajal k uram športne vzgoje.

Razlike med učenci pogojujejo tudi razlike v interesih, vrednotah in ciljih. V skladu s tem je vsak oblikoval tudi svoje bolj ali manj pozitivno mnenje o športni vzgoji oziroma o športni aktivnosti.

2.5 Mnenje učencev o športni vzgoji

Pojem mnenje je soroden pojmu stališče. Nastran Ule (2000) opisuje, da so mnenja predvsem bolj specifična od stališč in bolj nestabilna oziroma lažje spremenljiva. Razlaga tudi, da so mnenja manifestacija stališč v konkretnih situacijah.

Stališča so po mnenju Nastran Ule (2000) socialno pridobljene strukture osebnosti. Oblikujemo in spreminjamo jih skozi vse življenje. So pomemben rezultat socializacije človeka, saj jih sprejemamo in oblikujemo skupaj s sprejemom socialnega znanja, izkušenj in norm iz okolja. Prav zato je pri oblikovanju pozitivnega mnenja o športni aktivnosti in posledično o športni vzgoji zelo pomembna že primarna socializacija, ki jo je otrok deležen v družini, sledi ji pa sekundarna socializacija z vstopom v osnovno šolo. Učitelji, ki v prvem triletju poučujejo športno vzgojo, so pomemben dejavnik pri oblikovanju mnenja o športni vzgoji.

Jurak, Kovač in Strel (2002) so raziskovali priljubljenost športne vzgoje v primerjavi z drugimi šolskimi predmeti. Rezultati so pokazali, da učenci takratne razredne stopnje

(od 7 do 11 let) uvrščajo športno vzgojo v sam vrh priljubljenosti. Vzroke za takšno priljubljenost avtorji vidijo v pozitivnih izkušnjah otrok s poukom športne vzgoje. Izkušnje pa niso le odraz priljubljenosti učnih vsebin, temveč tudi načinov poučevanja ter učenja. S tem ko so učenci izrazili svoje mnenje o priljubljenosti športne vzgoje, pa še ne pomeni, da so sprejeli redno športno aktivnost kor vrednoto.

Redna športna aktivnost nedvomno pripomore pri oblikovanju pozitivnega mnenja do nje, zato bi se morali učitelji, ki poučujejo športno vzgojo, truditi pri ustvarjanju čim boljšega mnenja in aktivnega odnosa učencev do športa nasploh. Le tako lahko upamo, da bodo aktivno ukvarjanje s športom vključili v svoj vsakdan tudi po končanem šolanju.

Učenci imajo radi učitelja, ki je prijeten in optimističen, vzpodbuja učence k lastni ustvarjalnosti in maksimalnemu uveljavljanju lastnih sposobnosti. Ob takem učitelju je športna vzgoja priljubljen predmet, učenci z veseljem prihajajo k uram in menijo, da se tudi veliko naučijo. S takim načinom dela jih je učitelj navdušil tudi za športno aktivnost izven šole, kajti pridobili so si pozitiven odnos do športa (Lotrič, 1999).

Vrednotenje športne vzgoje pa je odvisno tudi od tega, kje poteka pouk, od velikosti in opremljenosti telovadnice ter od razpoložljivosti in kakovosti pripomočkov, ki jih imajo učenci in učitelj na voljo.

2.6 Športna aktivnost v prostem času

Športna aktivnost predstavlja pomemben razvojni dejavnik in je nepogrešljiv usmerjevalec človekovega prostega časa. Ukvarjanje s športom v prostem času je lahko organizirano ali pa neorganizirano. Organizirano ukvarjanje poteka v raznih interesnih dejavnostih, športnih društvih, klubih ali športnih tečajih. Neorganizirano pa izvaja posameznik sam v okviru družine oziroma v družbi prijateljev.

Športna aktivnost v organizirani obliki otroku omogoča, da se včlani v razne športne organizacije ter mu s tem nudi sklepanje novih prijateljstev in lažje vključevanje ter prilagajanje v družbeno okolje. Otrok se na ta način seznanja s pravili, ki veljajo v medsebojnih odnosih in celotni družbi.

Že v šoli moramo otroku predstaviti možnosti za prostočasno ukvarjanje s športom, ki mu jih nudi njegovo okolje. Otroke moramo na pravilen način seznaniti z različnimi športnimi panogami, kar je naloga predvsem profesorjev športne vzgoje. Le tako se bodo vključevali v športne organizacije, s tem pa bodo tudi bolje pripravljeni na šolsko delo (Boštjančič, 1999).

Na način preživljanja prostega časa poleg šole in športnih pedagogov vplivajo tudi dejavniki v otrokovem širšem okolju, v katerem se giblje (športne prireditve v kraju bivanja, športna društva in klubi, oddaljenost športnih igrišč). Pomembno vlogo pri usmerjanju otrok v dejavnosti ima prav tako družina, ki s svojimi željami, zahtevami in zgledi vpliva na otrokovo ravnanje in ga motivira k aktivnemu preživljanju prostega časa ali pa ga od športnih aktivnosti še bolj oddalji (Jerkič, 2000).

V privatnih športnih organizacijah lahko zasledimo organizirano vodeno vadbo, ki pa zaradi visokih finančnih sredstev ni dostopna vsem otrokom. Šport ne bi smel biti predstavljen kot elitna dejavnost, temveč kot dejavnost, dostopna širši množici ljudi. Pomembno je, da se zavedamo, da šport ne predstavlja le vrhunskega treniranja in doseganja rezultatov, ampak sredstvo, ki pozitivno vpliva na človekovo zdravje, počutje in razvoj celotne osebnosti (Jerkič, 2000).

Štihec, Karpljuk, Videmšek in Kondrič (2000) poudarjajo, da bi morale šola in druge organizacije, ki ponujajo športne aktivnosti za otroke, narediti vse, kar je v njihovi moči, da bi otroci vzljubili šport. Ponuditi bi morale strokovno načrtovane in vodene vsebine, ki bi bile dosegljive čim širši množici otrok. Predlagajo, da bi morali biti športno-vzgojni programi naravnani tako, da bi pustili trajne pozitivne sledi v vrednotnem sistemu vsakega posameznika. Šola bi morala pripraviti primernejše programe. Z boljšo organizacijo in z boljšo izbiro športnih aktivnosti naj bi ponudila otrokom bolj zdrav in bogat način preživljanja prostega časa tako med šolskim letom kot med poletnimi počitnicami.

Jurak idr. (2002) so v svoji raziskavi analizirali način preživljanja prostega časa osnovnošolcev med poletnimi počitnicami. Ugotovili so, da se več kot polovica osnovnošolcev med poletnimi počitnicami ukvarja s športom neorganizirano in zato poudarjajo, da je za njihovo športno udejstvovanje še vedno zelo pomemben proces šolske športne vzgoje, kjer večina otrok osvoji gibalna znanja, razvija zanje potrebne gibalne sposobnosti in v sistemu vrednot oblikuje odnos do športa. Menijo tudi, da vloga športnih pedagogov in razrednih učiteljic kljub pestrejši zunajšolski ponudbi športnih dejavnosti ostaja enako pomembna.

Glavni namen diplomske naloge je bil analizirati mnenje učencev drugega in tretjega razreda o športni vzgoji. Mnenje učencev, ki jih poučuje športno vzgojo le razredni učitelj, smo primerjali z mnenjem učencev, ki jih poučuje športno vzgojo razredni učitelj skupaj s športnim pedagogom. Zanimalo nas je tudi njihovo ukvarjanje s športom v prostem času glede na to, kdo jih poučuje športno vzgojo ter ali obstaja povezanost med ukvarjanjem s športom v prostem času in mnenjem o športni vzgoji.

3 CILJI

V skladu s predmetom in problemom so bili cilji naše raziskave naslednji:

- Analizirati mnenje učencev o vsebini, prostorski organiziranosti in oblikah športne vzgoje glede na to, kdo jih poučuje športno vzgojo (razredni učitelj sam ali skupaj s športnim pedagogom).
- Analizirati pogostost ukvarjanja učencev s športno dejavnostjo v prostem času.
- Ugotoviti, ali obstaja povezanost med prostočasno športno dejavnostjo učencev in njihovim mnenjem o športni vzgoji.

4 HIPOTEZE

V skladu s cilji raziskave smo oblikovali naslednje hipoteze:

H1: Poučevanje učitelja športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem pripomore k bolj pozitivnemu mnenju učencev o vsebini športne vzgoje.

H2: Poučevanje učitelja športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem pripomore k bolj pozitivnemu mnenju učencev o oblikah športne vzgoje.

H3: Učenci, ki jih pri športni vzgoji poučuje učitelj športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem, so tudi v prostem času bolj športno aktivni v neorganizirani obliki.

H4: Učenci, ki jih pri športni vzgoji poučuje učitelj športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem, so tudi v prostem času bolj športno aktivni v organizirani obliki.

H5: Učenci, ki se pogosteje ukvarjajo s športom v prostem času, imajo boljše mnenje o športni vzgoji.

5 METODE DELA

5.1 Vzorec anketirancev

V vzorec anketirancev je bilo vključenih 58 učencev in učenk drugih in tretjih razredov OŠ Srečka Kosovela Sežana ter 42 učencev in učenk drugih in tretjih razredov OŠ Valentina Vodnika Ljubljana. V Sežani športno vzgojo v drugem in tretjem razredu poučujejo razredni učitelji, medtem ko v Ljubljani poučujejo razredni učitelji skupaj s športnim pedagogom. Vzorec je zajemal 100 otrok.

5.2 Vzorec spremenljivk

V raziskavi smo uporabili anketni vprašalnik s 17 spremenljivkami.

Vprašalnik vsebuje naslednje spremenljivke:

1. Šola
2. Razred
3. Spol
4. Kdo te poučuje športno vzgojo?
5. Ali imate športno vzgojo vedno, ko je na urniku?
6. Kje poteka pouk športne vzgoje?
7. Kaj meniš o vsebini ur športne vzgoje?
8. Kakšne se ti zdijo ure športne vzgoje?
9. Kako ravnajo učitelj in sošolci?
10. Ali rad hodiš k uram športne vzgoje?
11. Kdo naj bi po tvojem mnenju vodil športno vzgojo?
12. Ali meniš, da ima vaša šola za športno dejavnost učencev dovolj ...?
13. Oцени, kako si zadovoljen/zadovoljna z različnimi oblikami športne vzgoje?
14. Kako se počutiš po športni vzgoji?
15. Kaj ti pomeni športna vzgoja?
16. Ali se ukvarjaš s športom v prostem času neorganizirano (doma, ob koncu tedna, med počitnicami ...)?
17. Ali se ukvarjaš s športom tudi organizirano (interesne dejavnosti, športna društva, športni klubi, športni tečajji)?

5.3 Način zbiranja podatkov

Za anketiranje smo uporabili vprašalnik prirejen po Tortič (1983). V obeh šolah smo najprej pridobili soglasje staršev za anketiranje njihovih otrok. V posameznem razredu smo imeli na voljo 45 minut časa. Anketni vprašalnik smo razdelili v vsakem razredu posebej. Preko projektorja smo ga povečali tudi na platnu, kar nam je olajšalo njegovo predstavitev in razlago. Učencem smo podali natančna in razumljiva navodila za reševanje. Na posamezno vprašanje so odgovorili po tem, ko smo jim ga prebrali in podrobneje razložili morebitne nejasnosti. Poudarili smo, naj vsak odgovarja samostojno.

5.4 Metode obdelave podatkov

Podatki so bili obdelani s statističnim paketom SPSS (Statistical Package for the Social Sciences). Izračunali smo frekvence in kontingenčne tabele. Za izračun smo uporabili podprograma Frequencies in Crosstabs. Grafikone smo oblikovali s programom Microsoft Excel. Verjetnost povezav med spremenljivkami smo testirali s koeficientom kontingence. Statistično značilne razlike med skupinama smo iskali s pomočjo T-testa. Statistično značilnost smo ugotavljali na ravni 5% tveganja.

6 REZULTATI Z RAZPRAVO

6.1 Rezultati analize vzorca po posameznih vprašanjih

ŠPORTNA VZGOJA

Kdo te poučuje športno vzgojo?

Tabela 1

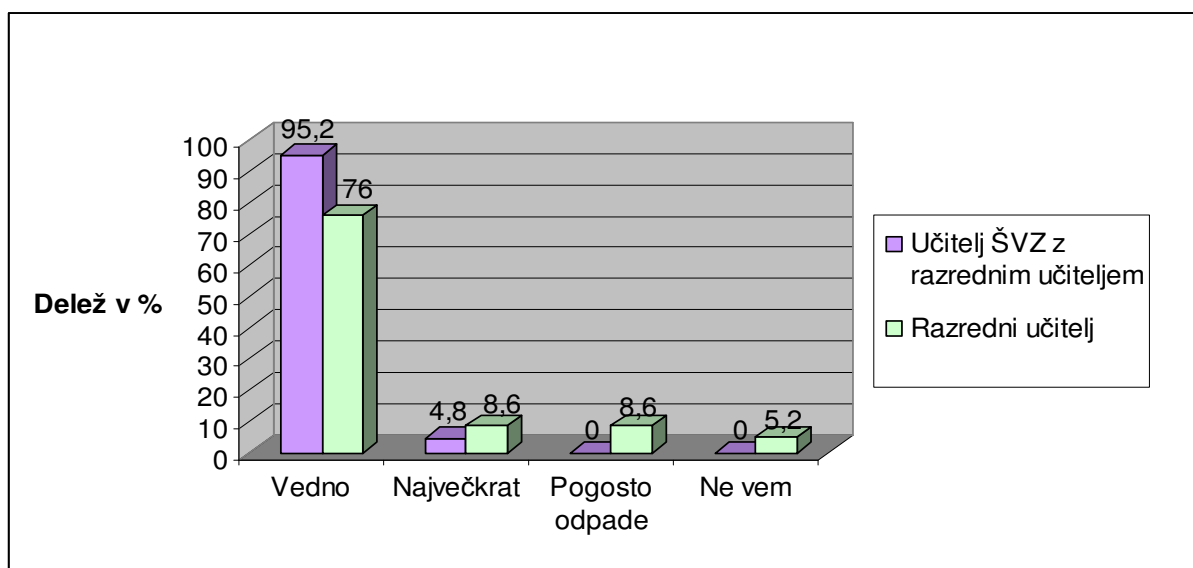
Poučevanje športne vzgoje

Učitelj, ki poučuje športno vzgojo	Osnovna šola			
	OŠ Valentin Vodnik Ljubljana		OŠ Srečko Kosovel Sežana	
	število	odstotek (%)	število	odstotek (%)
Razredni učitelj	0	0	58	100
Razredni učitelj skupaj z učiteljem športne vzgoje	42	100	0	0

Anketirali smo 42 učenk in učencev iz OŠ Valentina Vodnika Ljubljana ter 58 učenk in učencev iz OŠ Srečka Kosovela Sežana. Vzorec je skupno zajemal 100 učenk in učencev. Učence iz OŠ Valentina Vodnika poučujeta športno vzgojo razredni učitelj in učitelj športne vzgoje skupaj, medtem ko učence iz OŠ Srečka Kosovela poučuje le razredni učitelj.

Mnogi avtorji so v svojih raziskavah potrdili uspešnost sodelovanja športnega pedagoga in razrednega učitelja pri športni vzgoji. Štemberger in Lipovac (2005) poročata, da so na mnogih šolah že prišli do spoznanja, da je sodelovanje športnega pedagoga in razrednega učitelja pri urah športne vzgoje v prvem triletju zelo dobra rešitev.

Ali imate športno vzgojo vedno, ko je na urniku?

Slika 1. Rednost izvajanja pouka športne vzgoje glede na to, kdo poučuje športno vzgojo.

Koeficient kontingence	7,373
Statistična značilnost povezave	0,061

Učence obeh šol smo povprašali, ali imajo športno vzgojo vedno, ko je na urniku. V šoli, kjer športno vzgojo poučujeta razredni učitelj skupaj z učiteljem športne vzgoje, je malo več kot 95 odstotkov otrok odgovorilo, da imajo športno vzgojo vedno po urniku. Le nekaj manj kot 5 odstotkov jih odgovarja z največkrat. V šoli, kjer učence poučuje športno vzgojo le razredni učitelj, večina (76%) odgovarja, da imajo športno vzgojo vedno, ko je na urniku. Nekaj več kot 8 odstotkov učencev pa odgovarja z največkrat, oziroma da pogosto tudi odpade. 5 odstotkov jih sploh ne ve odgovora na vprašanje. Statistično značilna povezava med skupinama ne obstaja.

Rezultati kažejo, da se razredni učitelji večkrat izognejo pouku športne vzgoje ter ga nadomestijo z drugimi predmeti, medtem ko do tega skoraj ne prihaja, če športno vzgojo poučujeta oba učitelja. Tortič (1983) v svoji raziskavi ugotavlja, da je bila rednost poučevanja športne vzgoje velikokrat odvisna od razrednega učitelja in od vodstva šole, ki ni temeljito kontroliralo, ali se pouk športne vzgoje izvaja redno ali ne. Pouk je največkrat odpadel zaradi utrjevanja snovi iz drugih predmetov. Poudarja tudi, da se nekateri učitelji ne zavedajo, da pomeni pouk športne vzgoje (takrat še telesne vzgoje) razvedrilo, psihično razbremenitev, igro, skratka sredstvo, ki omogoča učencem boljše delovne učinke in boljše telesno počutje ter ohranja njihovo zdravje. V svoji raziskavi je potrdila hipotezo, da se pouk športne vzgoje na takratni razredni stopnji izvaja bolj redno in načrtno, če jo poučuje učitelj športne vzgoje. V tistem času je bilo to od četrtega razreda dalje.

Petkovšek (1984) je v svoji raziskavi prišla do podobnih ugotovitev. V vseh razredih, kjer je poučeval učitelj športne vzgoje, je bila realizacija ur značilno višja, kot v razredih, ki jih je vodil razredni učitelj. Ugotavlja tudi, da je pogostost odpadanja in nadomeščanja ur z drugimi predmeti kot kazen za nemir otrok najvišja v drugem in tretjem razredu, kar v sistemu devetletne osnovne šole pomeni v tretjem in četrtem razredu.

Kje poteka pouk športne vzgoje?

Tabela 2

Pregled stanja organiziranosti športne vzgoje

Pouk poteka	Pogostost	Poučevanje športne vzgoje (ŠVZ)			
		Učitelj ŠVZ z razrednim učiteljem		Razredni učitelj	
		število odgovorov	odstotek (%)	število odgovorov	odstotek (%)
v večji telovadnici	običajno	24	57,1	0	0
	včasih	18	42,9	28	48,3
	nikoli	0	0	30	51,7
v manjši telovadnici	običajno	24	57,1	58	100
	včasih	18	42,9	0	0
	nikoli	0	0	0	0
v praznem prostoru	običajno	0	0	0	0
	včasih	0	0	0	0
	nikoli	42	100	58	100
na hodniku, v avli	običajno	0	0	1	1,7
	včasih	19	45,2	0	0
	nikoli	23	54,8	56	96,6
na športnem igrišču	običajno	2	4,8	8	13,8
	včasih	40	95,2	47	81,0
	nikoli	0	0	3	5,2
na šolskem dvorišču	običajno	0	0	0	0
	včasih	18	42,9	40	69,0
	nikoli	24	57,1	18	31,0
zunaj v naravi (travnik, park)	običajno	1	2,4	0	0
	včasih	16	38,1	41	70,7
	nikoli	24	57,1	16	27,6
v učilnici	običajno	10	24,0	0	0
	včasih	5	11,9	51	87,9
	nikoli	26	61,9	7	12,1
drugje	običajno	1	2,4	0	0
	včasih	1	2,4	30	51,7
	nikoli	31	73,8	12	20,7

Iz tabele 2 razberemo, da ima več kot 50 odstotkov prve skupine, ki jo poučujeta oba učitelja, običajno pouk v večji telovadnici, nekaj manj kot polovica pa le včasih. Več kot polovica druge skupine, ki jo poučuje le razredni učitelj, pravi, da nikoli nimajo pouka v veliki telovadnici, nekaj manj kot polovica pa le včasih.

Več kot polovica prve skupine ima športno vzgojo vedno v manjši telovadnici, včasih pa 43 odstotkov vprašanih. Vsi učenci druge skupine se strinjajo, da imajo športno vzgojo vedno le v manjši telovadnici, nikoli pa v praznem prostoru. Ravno tako je v praznem prostoru nikoli nimajo v prvi skupini.

Malo manj kot polovica prve skupine ima športno vzgojo včasih v avli oziroma na hodniku, ostali pa nikoli. V drugi skupini večina odgovarja z nikoli.

Pri večini vprašanih učencev obeh skupin poteka pouk včasih na športnem igrišču in včasih na šolskem dvorišču.

Večinoma v prvi skupini nikoli nimajo športne vzgoje v naravi, medtem ko jo ima večina druge skupine vsaj včasih.

Četrtnina učencev, ki jih poučujeta oba učitelja, ima športno vzgojo običajno v učilnici, ostali nikoli. Učenci, ki jih poučuje razredni učitelj, imajo športno vzgojo v učilnici le včasih.

Učenci prve skupine nikoli nimajo športne vzgoje drugje. V drugi skupini so navajali atletsko stezo, na kateri ima športno vzgojo včasih nekaj več kot polovica skupine.

Ugotavljamo, da se še prevečkrat pojavlja, da športna vzgoja poteka v učilnici, kljub večinoma urejenim športnim površinam. Če se je pri prvih dveh trditvah izkazalo, da imajo učenci drugega in tretjega razreda ves čas na voljo večjo oziroma manjšo telovadnico, se v naslednjih ta ugotovitev postavlja pod vprašaj. Zdi se, da so večje telovadnice večinoma rezervirane za športno vzgojo učencev drugega in tretjega triletja. Pojavlja se vprašanje glede upoštevanja priporočene površine pri športni vadbi na posameznega učenca. Kovač in Novak (1998) poudarjata, da vsak učenec potrebuje pri športni vadbi 20m² površine, ki v izjemnih okoliščinah ne sme biti manjša od 10m².

Učenci odgovarjajo, da športna vzgoja včasih poteka celo v avli oziroma na hodniku, torej v prostoru, ki ni namenjen pouku športne vzgoje in zagotovo ne ustreza standardom in normativom za velikost športnih površin, še najmanj pa zagotavlja varno in zdravstveno neoporečno športno vadbo.

Spodbudno je, da pouk poteka včasih tudi v naravi. Žal imajo to možnost le otroci, ki prihajajo iz manjšega kraja, to je skupina, ki jih poučuje le razredni učitelj. V Sežani je narava bliže kot v Ljubljani, zato jo je vredno izkoristiti in tako popestriti športno vzgojo. Zelo pozitiven je podatek, da imajo učenci druge skupine včasih športno vzgojo tudi na atletski stezi.

Zaključimo lahko, da je prostorska organiziranost športne vzgoje bolj pestra in razgibana v skupini, ki jo poučuje razredni učitelj. Učenci imajo na voljo manjšo telovadnico, športno igrišče, atletsko stezo, šolsko dvorišče in naravo. To deloma nakazuje na prednosti manjšega kraja in s tem na večjo dostopnost do športnih površin.

Kaj meniš o vsebini ur športne vzgoje?

Tabela 3

Mnenje učencev o vsebini športne vzgoje

Vsebina	Ocena	Poučevanje športne vzgoje (ŠVZ)			
		Učitelj ŠVZ z razrednim učiteljem		Razredni učitelj	
		število odgovorov	odstotek (%)	število odgovorov	odstotek (%)
Razne gibalne igre	4	2	4,8	2	3,5
	3	25	59,5	30	51,7
	2	15	35,7	26	44,8
	1	0	0	0	0
Tekmovanja	4	4	9,5	2	3,5
	3	17	40,5	20	34,5
	2	21	50	33	56,9
	1	0	0	1	1,7
Štafete	4	3	7,1	2	3,5
	3	18	42,9	30	51,7
	2	15	35,7	21	36,2
	1	4	9,5	3	5,2
Poligon	4	4	9,5	4	6,9
	3	12	28,6	17	29,3
	2	22	52,4	36	62,1
	1	3	7,1	0	0
Vadba po postajah	4	4	9,5	8	13,8
	3	18	42,9	24	41,4
	2	19	45,2	21	36,2
	1	0	0	3	5,2
Igre z žogo	4	6	14,3	5	8,6
	3	12	28,6	15	25,9
	2	22	52,4	36	62,1
	1	1	2,4	0	0

Vsebina	Ocena	Poučevanje športne vzgoje (ŠVZ)			
		Učitelj ŠVZ z razrednim učiteljem		Razredni učitelj	
		število odgovorov	odstotek (%)	število odgovorov	odstotek (%)
Med dvema ognjema	4	4	9,5	2	3,5
	3	10	23,8	16	27,6
	2	24	57,1	39	67,2
	1	1	2,4	1	1,7
GV brez pripomočkov	4	2	4,8	10	17,2
	3	24	57,1	31	53,5
	2	13	31,0	15	25,9
	1	2	4,8	1	1,7
GV s pripomočki	4	2	4,8	4	6,9
	3	22	52,4	27	46,6
	2	15	35,7	20	34,5
	1	1	2,4	5	8,6
GV ob glasbeni spremljavi	4	3	7,1	3	5,2
	3	22	52,4	9	15,5
	2	12	28,6	15	25,9
	1	4	9,5	27	46,6
Dejavnosti s kolebnico	4	7	16,7	6	10,3
	3	22	52,4	17	29,3
	2	12	28,6	30	51,7
	1	1	2,4	4	6,9
Dejavnosti na blazinah	4	1	2,4	2	3,5
	3	16	38,1	16	27,6
	2	24	57,1	39	67,2
	1	1	2,4	0	0
Vaje na orodju (gred, bradlja, mala prožna ponjava)	4	3	7,1	3	5,2
	3	15	35,7	13	22,4
	2	22	52,4	32	55,2
	1	2	4,8	9	15,5
Plezanje po plezalih	4	1	2,4	0	0
	3	18	42,9	14	24,1
	2	21	50,0	41	70,7
	1	2	4,8	1	1,7
Preskoki orodja	4	3	7,1	1	1,7
	3	13	31,0	16	27,6
	2	25	59,5	32	55,2
	1	1	2,4	7	12,1
Plazenje (pod, čez in skozi ovire)	4	3	7,1	0	0
	3	22	52,4	22	37,9
	2	15	35,7	32	55,2
	1	0	0	4	6,9
Vaje na klopeh in gredeh	4	4	9,5	2	3,5
	3	21	50,0	25	43,1
	2	14	33,3	27	46,6
	1	1	2,4	2	3,5

Vsebina	Ocena	Poučevanje športne vzgoje (ŠVZ)			
		Učitelj ŠVZ z razrednim učiteljem		Razredni učitelj	
		število odgovorov	odstotek (%)	število odgovorov	odstotek (%)
Tek na kratke razdalje (do 150m)	4	6	14,3	7	12,1
	3	15	35,7	18	31,0
	2	19	45,2	25	43,1
	1	0	0	3	5,2
Tek na dolge razdalje (300-600m)	4	6	14,3	10	17,2
	3	21	50,0	21	36,2
	2	13	31,0	19	32,8
	1	1	2,4	5	8,6
Skok v višino	4	1	2,4	1	1,7
	3	10	23,8	10	17,2
	2	30	71,4	26	44,8
	1	0	0	19	32,8
Skok v daljino	4	4	9,5	3	5,2
	3	14	33,3	16	27,6
	2	23	54,8	33	56,9
	1	0	0	4	6,9
Preskakovanje ovir	4	2	4,8	3	5,2
	3	19	45,2	17	29,3
	2	18	42,9	24	41,4
	1	1	2,4	13	22,4
Metanje v cilj	4	2	4,8	1	1,7
	3	18	42,9	19	32,8
	2	19	45,2	29	50,0
	1	2	4,8	9	15,5
Metanje v daljavo	4	3	7,1	1	1,7
	3	10	23,8	9	15,5
	2	25	59,5	26	44,8
	1	2	4,8	21	36,2
Plesne igre	4	6	14,3	4	6,9
	3	16	38,1	17	29,3
	2	15	35,7	21	36,2
	1	2	4,8	13	22,4
Sprehodi	4	2	4,8	2	3,5
	3	21	50,0	22	37,9
	2	15	35,7	28	48,3
	1	3	7,1	5	8,6
Izleti v naravo	4	1	2,4	1	1,7
	3	18	42,9	22	37,9
	2	20	47,6	29	50,0
	1	0	0	4	6,9

Vsebina	Ocena	Poučevanje športne vzgoje (ŠVZ)			
		Učitelj ŠVZ z razrednim učiteljem		Razredni učitelj	
		število odgovorov	odstotek (%)	število odgovorov	odstotek (%)
Orientacijske igre	4	1	2,4	0	0
	3	15	35,7	11	19,0
	2	18	42,9	19	32,8
	1	5	11,9	26	44,8
Igre na snegu	4	2	4,8	0	0
	3	10	23,8	13	22,4
	2	23	54,8	22	37,9
	1	5	11,9	22	37,9
Pogovor o športu	4	3	7,1	1	1,7
	3	15	35,7	27	46,6
	2	13	31,0	15	25,9
	1	8	19,0	10	17,2
Testiranje za športno vzgojni karton	4	0	0	3	5,2
	3	17	40,5	25	43,1
	2	22	52,4	24	41,4
	1	1	2,4	4	6,9
Program Zlati sonček	4	2	4,8	0	0
	3	14	33,3	23	39,7
	2	23	54,8	30	51,7
	1	1	2,4	2	3,5
Program Ciciban planinec	4	4	9,5	0	0
	3	16	38,1	7	12,1
	2	9	21,4	9	15,5
	1	12	28,6	41	70,7

Legenda: 4 – Preveč izvajamo, 3 – Dovolj izvajamo, 2 – Rad/a bi izvajal/a več, 1 – Ne izvajamo

Iz tabele 3 lahko razberemo, da si otroci v večini primerov danih vsebin želijo posamezne vsebine izvajati več. Pogosteje so tako odgovarjali učenci, ki jih poučuje razredni učitelj sam. V petnajstih primerih od triintridesetih vsebin so se strinjali, da te vsebine izvajajo dovolj. Večkrat so tako odgovarjali učenci, ki jih poučujeta oba učitelja.

Pri določenih vsebinah je prišlo do večjih razlik v odgovorih. V vseh primerih se pojavlja, da te vsebine zelo redko ali jih sploh ne izvajajo v skupini, ki jo poučuje razredni učitelj sam.

Gimnastične vaje ob glasbeni spremljavi izvajajo skoraj le v skupini, ki jo poučujeta oba učitelja. Le redko se te popestritve poslužujejo razredni učitelji sami.

Skoraj četrtnina druge skupine (razredni učitelj) ne izvaja plesnih iger. Približno tretjina te skupine ne izvaja skoka v višino, metanja v daljavo in programa Ciciban planinec.

V skoraj 40 odstotkih otroci iz iste skupine odgovarjajo, da ne izvajajo iger na snegu. To lahko razumemo, saj v Sežani pade veliko manj snega kot v Ljubljani.

Skoraj polovica otrok odgovarja, da jim razredni učitelji pri športni vzgoji ne ponudijo orientacijskih iger. Predvidevamo, da je izvedba take vsebine organizacijsko prezahtevna za razredenega učitelja, ki sam poučuje športno vzgojo. Predlagamo pa, da se vsaj razredni učitelji povežejo med seboj (če jim športni pedagog ni na voljo) in skupaj izvedejo vsaj eno orientacijsko igro na leto.

Za najmanj priljubljeni vsebini so se izkazali teki na kratke in dolge razdalje. Učenci so v približno 15 odstotkih odgovarjali, da jih izvajajo preveč. Pojavlja se vprašanje, kako bi otroke teh starosti bolje motivirali za tek.

Pri vseh odgovorih, ki so okoli vrednosti 2, bi lahko razumeli mnenje učencev na dva načina:

- 2 - »rad/a bi izvajal/a več« lahko pomeni, da neko vsebino izvajajo premalo v smislu, da traja premalo časa znotraj ene vadbene enote, kar implicira na to, da sam razredni učitelj težje organizira pedagoški proces pri pouku športne vzgoje in torej trajajo priprave na dejansko izvajanje nalog dlje časa.
- Lahko pa pomeni tudi, da je neka vsebina premalo vključena v učni načrt, ker učitelj bodisi nima interesa bodisi znanja oziroma izkušenj, da bi to vsebino izvajal. Učenci pa kot posledico tega čutijo večjo potrebo oziroma željo, da bi to vsebino izvajali.

Učenci že v tem zgodnjem starostnem obdobju kažejo interese za različne športne dejavnosti. Učitelji bi jih morali upoštevati, jim ponuditi čim bolj raznolik izbor ter jim pomagati, da bi bili čim bolj uspešni in zadovoljni. Pri športnih veščinah, ki se jih otrok ne nauči pravočasno, vedno ostane primanjkljaj v znanju in njihovem obvladanju.

Ne glede na to, kdo učence poučuje športno vzgojo, se vse vrednosti aritmetičnih sredin odgovorov gibljejo med vrednostima 2 in 3. Učenci so v redkih primerih odgovarjali, da določeno vsebino izvajajo preveč oziroma, da je ne izvajajo. To nakazuje, da so v učni načrt večinoma vključene raznovrstne vsebine, ki pripomorejo k pestrosti športne vzgoje in tako k pridobivanju številnih znanj in spretnosti. Zanimivo bi bilo raziskovati čas dejanske telesne aktivnosti med vadbena enoto v posamezni skupini ter primerjati rezultate. Ali so učenci, ki jih poučujeta oba učitelja, telesno aktivni več časa med posamezno vadbena enoto?

Kljub podobnim rezultatom pa v večini primerov vsebin dosega višje vrednosti aritmetičnih sredin skupina, ki jo poučujeta oba učitelja. Sklepamo lahko, da so s ponujenimi vsebinami želje učencev zadovoljene.

Na vprašanje o mnenju o vsebini športne vzgoje se navezuje hipoteza 1, ki pravi, da poučevanje učitelja športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem pripomore k bolj pozitivnemu mnenju učencev o vsebini športne vzgoje. Hipotezo smo preverili s t-testom za neodvisne vzorce.

Tabela 4

Mnenje učencev o vsebini športne vzgoje - izbrane statistično značilne vrednosti dokazane s t-testom za neodvisne vzorce

Spremenljivka:	Kdo poučuje športno vzgojo?	N	M	SD	SE	t-vrednost	p
GV ob glasbeni spremljavi	Razredni učitelj	54	1,78	,925	,126	-4,517	,000
	Raz. učitelj in športni pedagog	41	2,59	,774	,121		
Dejavnosti s kolebnico	Razredni učitelj	57	2,46	,781	,103	-2,442	,016
	Raz. učitelj in športni pedagog	42	2,83	,730	,113		
Plezanje po plezalih	Razredni učitelj	56	2,20	,483	,065	-2,100	,039
	Raz. učitelj in športni pedagog	42	2,45	,670	,103		
Plazenje	Razredni učitelj	58	2,29	,593	,078	-3,306	,001
	Raz. učitelj in športni pedagog	40	2,70	,608	,096		

Spremenljivka:	Kdo poučuje športno vzgojo?	N	M	SD	SE	t-vrednost	p
Skok v višino	Razredni učitelj	56	1,88	,764	,102	-3,220	,002
	Raz. učitelj in športni pedagog	41	2,29	,512	,080		
Preskakovanje ovir	Razredni učitelj	57	2,18	,848	,112	-2,362	,020
	Raz. učitelj in športni pedagog	40	2,55	,639	,101		
Metanje v daljavo	Razredni učitelj	57	1,81	,743	,098	-3,629	,000
	Raz. učitelj in športni pedagog	40	2,35	,700	,111		
Plesne igre	Razredni učitelj	55	2,22	,896	,121	-2,491	,015
	Raz. učitelj in športni pedagog	39	2,67	,806	,129		
Orientacijske igre	Razredni učitelj	56	1,73	,774	,103	-3,646	,000
	Raz. učitelj in športni pedagog	39	2,31	,731	,117		
Igre na snegu	Razredni učitelj	57	1,84	,774	,103	-2,450	,016
	Raz. učitelj in športni pedagog	40	2,23	,733	,116		
Program Ciciban planinec	Razredni učitelj	57	1,40	,704	,093	-4,867	,000
	Raz. učitelj in športni pedagog	41	2,29	1,006	,157		

Legenda: N - število odgovorov, M - aritmetična sredina, SD - standardni odklon, SE - standardna napaka, p - statistična značilnost povezave

V tabeli 4 so predstavljeni le rezultati, kjer so se razlike pokazale za statistično značilne. To se je pojavilo v enajstih primerih od triintridesetih. Hipoteze 1 ne moremo v celoti potrditi in s tem posplošiti na celotno populacijo, ker v večini primerov ni prišlo do statistično pomembnih razlik. Le v enajstih primerih se je razlika izkazala za statistično značilno v prid skupnemu poučevanju razrednega učitelja in športnega pedagoga.

Pri vseh primerih vsebin, kjer smo dokazali statistično značilnost, rezultati kažejo, da je športna vzgoja, ki jo poučujeta razredni učitelj in športni pedagog skupaj, pestrejša in zanimivejša, saj vsak izmed učiteljev prispeva svoj delež znanja, idej in izkušenj k pouku. Pri delu se dopolnjujeta in si pomagata. Športna vzgoja je varnejša in učinkovitejše organizirana. Učitelja si razdelita delo, učenci pa so več časa športno aktivni znotraj posamezne vadbene enote. Sam razredni učitelj potrebuje več časa za pripravo vadbišča in razlago navodil, medtem ko to poteka istočasno, če sta prisotna dva učitelja. Predvidevamo, da k učinkovitosti izvajanja mnogih gibalnih nalog pripomoreta kvalitetnejša demonstracija in razlaga športnega pedagoga.

Kakšne se ti zdijo ure športne vzgoje?

Tabela 5

Mnenje učencev o urah športne vzgoje

Mnenje	Ocena	Poučevanje športne vzgoje (ŠVZ)				k.k.	p
		Učitelj ŠVZ z razrednim učiteljem		Razredni učitelj			
		število odg.	odstotek (%)	število odg.	odstotek (%)		
Pestre in zanimive	3	27	64,3	27	46,6	1,538	0,463
	2	15	35,7	24	41,4		
	1	0	0	5	8,6		
Naporne	3	6	14,3	8	13,8	1,213	0,545
	2	23	54,8	30	51,7		
	1	13	31,0	18	31,0		
Zelo intenzivno vadimo	3	6	14,3	25	43,1	9,667	0,008
	2	30	71,4	26	44,8		
	1	5	11,9	6	10,3		
Precej časa porabimo za priprave in umirjanje	3	3	7,1	15	25,9	15,147	0,001
	2	34	81,0	24	41,4		
	1	5	11,9	18	31,0		
Veliko čakamo, da pridemo na vrsto	3	5	11,9	10	17,2	1,778	0,411
	2	29	69,0	41	70,7		
	1	8	19,0	6	10,3		
Dolgočasim se	3	0	0	3	5,2	1,213	0,545
	2	11	26,2	17	29,3		
	1	31	73,8	36	62,1		
Všeč so mi	3	29	69,0	41	70,7	0,072	0,965
	2	11	26,2	16	27,6		
	1	2	4,8	1	1,7		

Legenda: 3 - vedno, 2 - včasih, 1 - nikoli, k.k. - koeficient kontingence, p - statistična značilnost povezave

Ure športne vzgoje so:

- Pestre in zanimive - Učencem, ki jih poučujeta oba učitelja se zdijo ure športne vzgoje v večji meri vedno pestre in zanimive v primerjavi z učenci, ki jih poučuje razredni učitelj sam. Slaba desetina slednje skupine celo odgovarja, da se jim ure športne vzgoje nikoli ne zdijo pestre in zanimive.

Statistično značilne povezanosti med tem, kdo učence poučuje športno vzgojo in med strinjanjem s trditvijo, da so ure športne vzgoje pestre in zanimive, nismo mogli dokazati. Učenci v večini menijo, da so ure športne vzgoje vedno pestre in zanimive. Manj kot polovica učencev v vsaki skupini se strinja, da so ure pestre in zanimive le včasih.

Ura športne vzgoje naj bo otroku tudi ura sprostitve, psihične požitve in veselja. Pestrost in zanimivost v izbiri vadbenega gradiva otroke pritegneta. Sodelovanje med učiteljem in učencem postane bolj intenzivno in bolj spontano (Petkovšek, 1984).

- Naporne - Rezultati so si pri tem odgovoru zelo podobni v obeh skupinah. Malo več kot polovica učencev odgovarja, da se jim ure športne vzgoje zdijo naporne le včasih, tretjina pa odgovarja z nikoli. Le približno 14 odstotkov učencem se zdi, da so ure športne vzgoje vedno naporne. Statistično značilne povezave pri tej trditvi nismo dokazali.

Učitelj mora prilagajati vadbene zahteve, da niso ne prelahke ne pretežke. Vadba naj bo vsaj občasno organizirana tako, da si lahko učenec sam prilagaja intenzivnost vadbe in s tem zmanjša napor, še posebej če spada med šibkejše in slabše telesno pripravljene učence.

- Zelo intenzivno vadimo - Zanimiv je podatek, ki pravi, da le 14 odstotkov učencev prve skupine na to vprašanje odgovarja z vedno. Dobrih 70 odstotkov učencev pa meni, da zelo intenzivno vadijo le včasih. V drugi skupini je odgovor vedno izbralo nekaj več kot 40 odstotkov učencev in približno isti odstotek učencev meni, da zelo intenzivno vadijo le včasih.

V tem primeru smo dokazali, da obstajajo statistično značilne razlike med skupinama ($p=0,008$). Ugotavljamo, da se učenci, ki jih poučuje razredni učitelj sam, v večji meri strinjajo, da je vadba vedno zelo intenzivna. Učenci, ki jih poučujeta športno vzgojo oba učitelja, pa trdijo, da zelo intenzivno vadijo le včasih. Predvidevamo, da je športna vzgoja, ki jo poučuje le razredni učitelj, manj prilagojena posamezniku in s tem za veliko učencev prepogosto zelo intenzivna. V skupini, ki jo poučujeta oba učitelja, pa je vadba učencem bolj prilagojena. Predvidevamo tudi, da je lahko vzrok takih rezultatov raznolikost v dejavnostih. Intenzivnost vadbe ni vedno enaka, še posebno ker se dejavnosti, ki jih izvajajo, po intenzivnosti zelo razlikujejo. Razredni učitelj najverjetneje pogosteje izvajajo iste dejavnosti, vadba ni tako raznolika in s tem tudi intenzivnost vadbe ne niha toliko.

Še eno od naših predvidevanj je, da je učencem všeč, če zelo intenzivno vadijo, ob tem pa ne čutijo velikega napora. Pri tem ima pomembno vlogo tudi motiviranost za vadbo. Učence pogosto motivira že misel na bližajoče se preverjanje znanja ali tekmovanje. Učitelj naj načrtuje vadbo tako, da bodo vadbene enote pred preverjanji in tekmovanji še bolj naravnane k intenzivnosti vadbe ter naj učence temu primerno usmerja in motivira.

- Precej časa porabimo za priprave in umirjanje - Več kot četrtnina učencev, ki jih poučuje samo razredni učitelj, odgovarja z vedno, medtem ko se le 7 odstotkov prve skupine strinja s to trditvijo. Kljub temu da imata dva učitelja več kontrole nad razredom in lažje vzpostavita red ter priprave potekajo hitreje, več kot 80 odstotkov prve skupine odgovarja, da včasih porabijo veliko časa za priprave in umirjanje. Tej trditvi pritrjuje 40 odstotkov druge skupine. Le nekaj manj kot 12 odstotkov prve skupine pravi, da nikoli ne porabijo veliko časa za priprave in umirjanje. Pričakovali bi večji delež odgovora nikoli v tej skupini. V drugi skupini se s tem odgovorom strinja presenetljivih 30 odstotkov učencev.

Pri križanju spremenljivk se je izkazalo, da statistično značilna povezava med njima obstaja ($p=0,001$). To pomeni, da v skupini, ki jo poučuje le razredni učitelj, manjkrat porabijo veliko časa za priprave in umirjanje. Nenavadna se zdi ugotovitev, da razredni učitelj sam hitreje vzpostavi kontrolo v razredu in prične z delom, kot če športno vzgojo poučujeta oba učitelja. Predvidevamo, da je ta ugotovitev prej izjema kot pravilo, saj se pri drugih trditvah izkaže, da delo v skupini, ki jo poučuje razredni učitelj, ne poteka tako gladko in tekoče, še posebej če dela z večjo skupino učencev. V takem primeru naj učitelj že na začetku šolskega leta dobro izuri učence, da znajo v kratkem času pripraviti in pospraviti orodje ter tako podaljša čas vadbe.

- Veliko čakamo, da pridemo na vrsto - Približno 5 odstotkov več učencev druge skupine v primerjavi s prvo vedno veliko čaka, da pride na vrsto. V obeh skupinah je 70 odstotkov učencev odgovarjalo z včasih. Večji delež učencev prve skupine pravi, da nikoli ne čakajo veliko časa, da pridejo na vrsto. Povezava med spremenljivkama ni statistično značilna, zato je ne moremo posplošiti na populacijo, čeprav v našem vzorcu prihaja do razlik.

Razumemo lahko, da v prvi skupini, kjer poučujeta oba učitelja, delo večkrat poteka v dveh skupinah. Organizacija dela je boljše, učenci so aktivnejši, večkrat izvedejo določeno nalogo, manj čakajo, da pridejo na vrsto in s tem pridobijo več motoričnih izkušenj in v večji meri izboljšujejo svoje motorične sposobnosti. Med vadbo naj bo ves čas poskrbljeno, da bodo učenci aktivni, zaposleni z izvedno gibalnih nalog.

- Dolgočasim se - V prvi skupini se niti eden od učencev pri urah športne vzgoje ne dolgočasi vedno. V drugi skupini se vedno dolgočasi 5 odstotkov učencev. Približno četrtnina učencev obeh skupin se dolgočasi le včasih. Večji delež učencev, ki se včasih dolgočasijo, je v skupini, ki jo poučuje razredni učitelj. Skoraj tri četrtine učencev prve skupine se nikoli ne dolgočasi, medtem ko je delež učencev, ki se nikoli ne dolgočasijo v drugi skupini, okrog 60 odstotkov. Statistično značilne povezave pri tej trditvi nismo dokazali.

Daljša čakanja v vrsti pripomore k pogostejšemu dolgčasu pri urah športne vzgoje. Učitelji morajo biti tudi dobri organizatorji in delo razporediti tako, da so učenci vedno zaposleni. Predvsem pa morajo čutiti, kdaj je čas za spremembo. Še preden se učenci naveličajo določene naloge ali igre, morajo učitelji spremeniti navodila, vadbišče ali pripomočke.

- Všeč so mi - Rezultati obeh skupin so si zelo podobni in kažejo, da so večini učencev ure športne vzgoje vedno všeč. Približno četrtini so všeč le včasih. Do razlik prihaja le pri zadnji trditvi. V prvi skupini skoraj 5 odstotkov učencev pravi, da jim ure športne vzgoje nikoli niso všeč, medtem ko to drži le za slaba 2 odstotka druge skupine, ki jo poučuje razredni učitelj sam.

Tudi pri tem križanju ni prišlo do statistično pomembnih razlik. Otrokom so ure športne vzgoje všeč ne glede na to, kdo jih poučuje.

Ugotavljamo, da so učenci v tem starostnem obdobju navdušeni nad športno vzgojo, če je le raznolika in zanimiva. Žene jih naravna potreba po gibanju in učitelji večinoma nimajo težav z njihovim motiviranjem. Pomembno je, da se ne dolgočasijo in da je intenzivnost prilagojena vsakemu posamezniku. Vsak učenec mora čutiti, da je uspešen.

Kako ravnajo učitelj in sošolci?

Tabela 6

Ravnanje učiteljev in sošolcev - vloga učenca pri športni vzgoji

Ravnanje	Ocena	Poučevanje športne vzgoje (ŠVZ)				k.k	p
		Učitelj ŠVZ z razrednim učiteljem		Razredni učitelj			
		število odg.	odstotek (%)	število odg.	odstotek (%)		
Učitelj upošteva naše želje	3	13	31,0	7	12,1	5,648	0,059
	2	28	66,7	48	82,8		
	1	1	2,4	3	5,2		
Učitelj nam pove, zakaj vadimo	3	25	59,5	34	58,6	0,501	0,778
	2	16	38,1	21	36,2		
	1	1	2,4	3	5,2		
Če mi kaj ne gre, dobim dodatne naloge	3	0	0	12	20,7	10,158	0,006
	2	17	40,5	14	24,1		
	1	25	59,5	32	55,2		
Z učiteljem se pogovarjamo o športnih dogodkih	3	1	2,4	8	13,8	5,961	0,051
	2	34	81,0	35	60,3		
	1	7	16,7	15	25,9		
Učitelj nam pokaže slike in plakate	3	1	2,4	7	12,1	30,495	0,000
	2	32	76,2	12	20,7		
	1	9	21,4	39	67,2		
Pri ŠVZ uporabljamo vadbene kartice	3	2	4,8	3	5,2	41,800	0,000
	2	32	76,2	8	13,8		
	1	7	16,7	46	79,3		
Učitelj me pohvali	3	8	19,1	10	17,2	1,432	0,489
	2	33	78,6	47	81,0		
	1	1	2,4	0	0		
Učitelj me spodbuja	3	5	11,9	17	29,3	5,480	0,065
	2	27	64,3	36	62,1		
	1	9	21,4	5	8,6		
Učitelj je pri urah ŠVZ v športni opremi	3	7	16,7	9	15,5	15,851	0,000
	2	23	54,8	11	19,0		
	1	12	28,6	38	65,5		
Sošolci si med seboj pomagamo	3	17	40,5	20	34,5	0,976	0,614
	2	24	57,1	35	60,3		
	1	1	2,4	3	5,2		
Sošolci se med seboj spodbujamo	3	16	38,1	28	48,3	1,733	0,421
	2	19	45,2	24	41,4		
	1	7	16,7	5	8,6		

Legenda: 3 - vedno, 2 - včasih, 1 - nikoli, k.k. - koeficient kontingence, p - statistična značilnost povezave

Tabela 6 nam ponuja rezultate odgovorov na več trditev, s katerimi so se učenci bolj ali manj strinjali.

- Učitelj upošteva naše želje - Skoraj tretjina učencev prve skupine (oba učitelja) odgovarja, da učitelja vedno upoštevata njihove želje. To velja le za dobro desetino vprašanih iz druge skupine. Učitelj upošteva želje učencev le včasih v skoraj 70 odstotkih v prvi skupini in v celo več kot 80 odstotkih druge skupine. Redko se zgodi, da učitelji nikoli ne upoštevajo želja učencev. Statistično pomembna povezava v tem primeru ne obstaja.

Spodbudno se zdi, da je največ otrok odgovarjalo, da učitelj upošteva njihove želje le včasih. Menimo, da učitelj s tem, ko ne upošteva vedno želja učencev, vzdržuje avtoriteto ter ostaja na strokovnem nivoju, kar otroci cenijo. Občasno upoštevanje želja pa mu dviguje priljubljenost med otroci in s tem priljubljenost predmeta, ki ga poučuje. Otroci se radi vračajo k njemu, so bolj motivirani za delo ter z veseljem sodelujejo pri aktivnostih, saj vedo, da bodo lahko s svojimi idejami aktivno oblikovali pouk.

- Učitelj nam pove, zakaj vadimo - Rezultati med skupinama so si zelo podobni. Učitelji v skoraj 60 odstotkih učence seznanijo s smislom in namenom športne vadbe. Skoraj nikoli se ne zgodi, da učenci s tem niso seznanjeni. Tudi v tem primeru nismo dokazali statistično pomembnih razlik med skupinama.

Predvidevamo, da učitelji učence seznanijo z namenom vadbe na začetku vadbene ure, jih s tem dodatno motivirajo za delo ter spodbudijo k bolj intenzivnejšemu delu. Pomembno je, da učitelji učencem povejo, zakaj vadijo, čemu so namenjene vaje in naloge ter na kaj vplivajo. Še prepogosto se dogaja, da učenci ne vidijo smisla v izvajanju gimnastičnih vaj. Kot kaže, se mnogi učitelji ne potrudijo, da bi jih učencem približali, jih osmislili in jih s tem spodbudili, da bi jih natančneje izvajali.

- Če mi kaj ne gre, dobim dodatne naloge - V skoraj 60 odstotkih se učitelji tega nikoli ne poslužujejo, ne glede na to, ali športno vzgojo poučujeta le razredni učitelj ali razredni učitelj in športni pedagog skupaj. Ostalih 40 odstotkov prve skupine odgovarja, da to drži le včasih, medtem ko v drugi skupini na to pritrjuje četrtnina vprašanih učencev. Celo 20 odstotkov učencev druge skupine trdi, da jim učitelj vedno da dodatno nalogo, če jim nekaj ne gre.

Pri iskanju razlik med skupinama smo dobili statistično pomembne rezultate ($p=0,006$). Presenetljivo je dejstvo, da se dodatnih nalog v večji meri poslužujejo razredni učitelji. Mogoče lahko razlago iščemo v organizaciji pouka, ko športno vzgojo učitelj poučuje sam. Ko z večino razreda izvaja določeno nalogo, nekatere učence, ki jim izvedba še dela težave, zaposli z dodatno nalogo. Seveda je v tem primeru treba poudariti, da mora učitelj učence pri izvajanju dodatnih nalog tudi kontrolirati in popravljati. V nasprotnem primeru učinek izvajanja dodatne naloge ne bo dosežen. Kvečjemu se lahko učenec nauči napačnega gibanja. V tem primeru k učinkovitosti pouka znova pripomore pomoč dodatnega učitelja, torej učitelja športne vzgoje.

Glede na dobljene rezultate predvidevamo, da učitelji še vedno premalo individualizirajo pouk športne vzgoje in s tem onemogočijo napredek učencem, ki ne spadajo v skupino povprečno uspešnih. Učenci, ki si želijo izboljšati svoje sposobnosti, bi se dodatne naloge lotili resno in z veseljem bi se trudili, da bi nalogo uspešno opravili. Učitelji bi z doslednim preverjanjem opravljene naloge pripomogli k resnosti in k uveljavljanju te »navade«. Tako bi učenci sčasoma že sami pričakovali dodatne naloge ter se trudili k napredku.

- Z učiteljem se pogovarjamo o športnih dogodkih - Večina učencev se strinja, da se z učiteljem včasih pogovarjajo o športnih dogodkih. Nekoliko bolj pogosto se to dogaja pri pouku, ki ga poučujeta oba učitelja. 13 odstotkov druge skupine se strinja, da se z učiteljem vedno pogovarjajo. Povezava med spremenljivkama v tem primeru ni statistično značilna.

Učitelji ne bi smeli zanemarjati splošne športne razgledanosti. Komentiranje in analiziranje športnih dogodkov učencem širi obzorja tekmovalnega športa, jih seznanja z novostmi ter jih s tem morebiti spodbudi k resnejšemu ukvarjanju s športom.

- Učitelj nam pokaže slike in plakate - Tri četrtine vprašanih učencev prve skupine trdi, da jim učitelj včasih pokaže slike in plakate, medtem ko to velja le za petino druge skupine. Večinoma se tega razredni učitelji druge skupine ne poslužujejo.

Povezava med tem, kdo poučuje športno vzgojo in trditvijo Učitelj nam pokaže slike in plakate. je statistično pomembna ($p=0,000$). Učitelja, ki skupaj poučujeta športno vzgojo, se v večji meri poslužujeta uporabe slik in plakatov pri posredovanju učne snovi. Najverjetneje je razlog za take rezultate njuno sodelovanje pri pripravi na pouk. Delo si razdelita in se tako bolje pripravita na to, kako bosta učencem posredovala nove informacije.

Predvidevamo, da se nekateri učitelji še premalo zavedajo pomena učenja s pomočjo vidnega zaznavanja. Učenci se v tej starosti pri športni vzgoji več naučijo z gledanjem kot s poslušanjem. Na prvem mestu je to demonstracija, sledi pa grafični prikaz z razlago. Slike in plakati pripomorejo k večji učinkovitosti pri podajanju znanja, učenci pa boljše osvojijo novo snov.

- Pri športni vzgoji uporabljamo vadbene kartice - Rezultati te trditve so si dokaj podobni s prejšnjimi. Po pogostosti uporabe vadbenih kartic prednjači skupina, ki jo poučujeta oba učitelja. Tri četrtine prve skupine in le slaba četrtnina druge včasih uporablja vadbene kartice. Skoraj 80 odstotkov druge skupine nikoli ne uporablja vadbenih kartic pri pouku športne vzgoje.

Statistično pomembna povezanost med spremenljivkama v tem primeru obstaja ($p=0,000$). Učitelja, ki skupaj poučujeta športno vzgojo, pogosteje uporabljata vadbene kartice. Vadbene kartice olajšajo delo učitelju pri razlagi in organizaciji. Prilagojene morajo biti starosti otrok.

- Učitelj me pohvali - Ne glede na to, kdo poučuje športno vzgojo, se skoraj ne zgodi, da učenca nikoli ne pohvalijo. Okrog 80 odstotkov učencev pravi, da jih učitelj včasih pohvali. Nekaj več kot četrtnina pa, da jih je celo vedno pohvaljenih.

Učence moramo pohvaliti za opravljeno delo, vendar le takrat, ko so se za to res potrudili in si pohvalo zaslužijo. Pohvale ne smemo izkoriščati. Otroci morajo vedeti, kdaj so vredni pohvale učitelja in jo takrat tudi dobiti.

- Učitelj me spodbuja - Okrog 60 odstotkov učencev je spodbude deležnih le včasih. Druga skupina v 30 odstotkih odgovarja, da jih učitelj vedno spodbuja, medtem ko na to pritrjuje le 12 odstotkov prve skupine. Zanimiv je podatek, da več kot petine učencev prve skupine učitelj nikoli ne spodbuja.

Če učenec ni deležen spodbude, mu sčasoma pade nivo motiviranosti in zadovoljstva. Menimo, da je za vsak napredek potrebna spodbuda za nadaljnji trud.

- Učitelj je pri urah ŠVZ v športni opremi - Osupljiv je podatek, da v obeh skupinah le približno 15 odstotkov učencev odgovarja, da je učitelj vedno v športni opremi. Prva skupina največkrat odgovarja z včasih, medtem ko druga z nikoli.

Uspelo nam je dokazati, da obstaja statistično pomembna povezava med tem, kdo poučuje športno vzgojo in učiteljevo uporabo športne opreme ($p=0,000$). Nedvomno prihaja do neuporabe športne opreme v največji meri pri razrednih učiteljih. Učenci to opazijo in o tem povprašajo tudi učitelje. Pravilo uporabe športne opreme naj bi veljalo za vse, tako za učence kot za učitelje. V tem obdobju morajo namreč učenci

pridobiti osnovne higienske navade, med katere spada tudi nošenje športne opreme in preoblačenje. Uporaba športne opreme pa ni pomembna samo zaradi higienskih razlogov, ampak pripomore tudi k ohranjanju resnejšega odnosa do predmeta.

- Sošolci si med seboj pomagamo - Rezultati so si dokaj podobni v obeh skupinah. 40 odstotkov prve skupine in 35 odstotkov druge meni, da si sošolci vedno med seboj pomagajo. Okrog 60 odstotkov v vsaki skupini si pomaga le včasih. Skoraj nikoli se ne dogaja, da si med sabo ne bi nikoli pomagali.

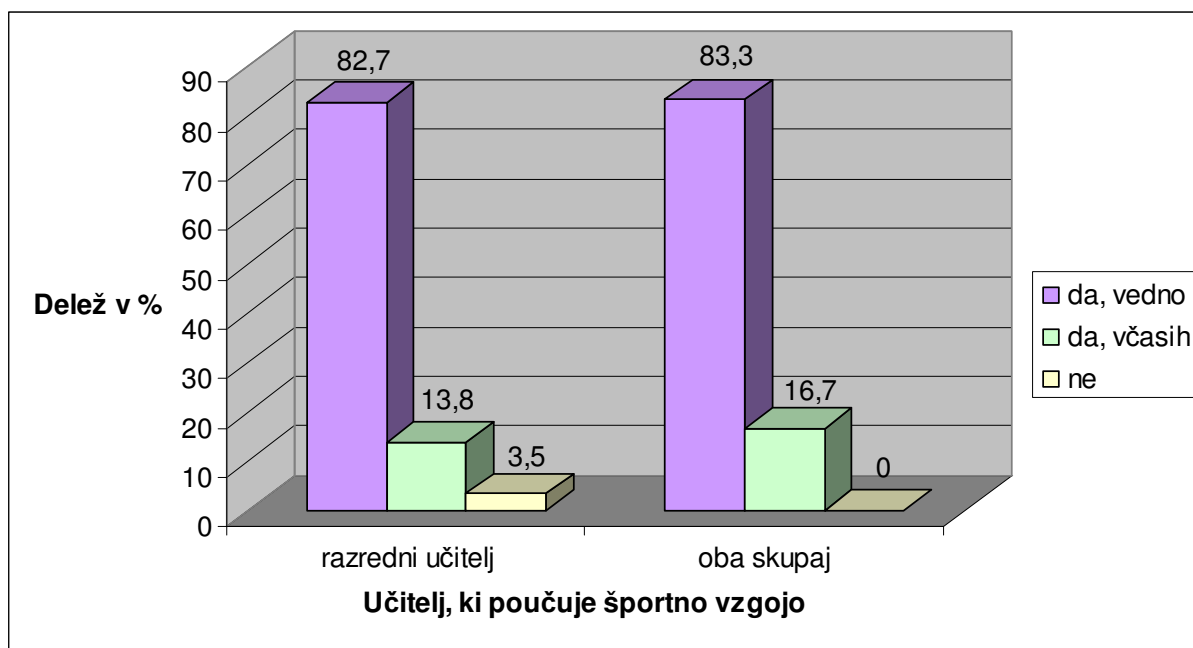
Rezultati so dokaj spodbudni. Zelo lepo je videti, da so otroci v razredu med seboj solidarni, da se dobro razumejo in si pomagajo. To nedvomno pripomore k boljšemu počutju posameznika v razredu in s tem k pozitivnejšemu mnenju o športni vzgoji.

- Sošolci se med seboj spodbujamo - Skoraj polovica druge skupine se med seboj vedno spodbuja, kar je za 10 odstotkov večji delež kot v prvi skupini. 45 odstotkov prve skupine in 41 odstotkov druge trdi, da se spodbujajo le včasih. Nikoli se ne spodbuja 15 odstotkov v prvi in malo manj kot 10 odstotkov učencev v drugi skupini.

Spodbuda med sošolci je včasih pomembnejša od spodbude učitelja. Vrstnikom dviguje nivo samozavesti in včasih se zaradi tega še bolj potrudijo pri opravljanju določene naloge. Tudi učitelj naj učence občasno spomni na spodbujanje med seboj. Še posebno pri tekmovajnih med skupinami. S tem se gradi tudi kolektivna zavest in večja se pripadnost k skupini.

Ali rad hodiš k uram športne vzgoje?

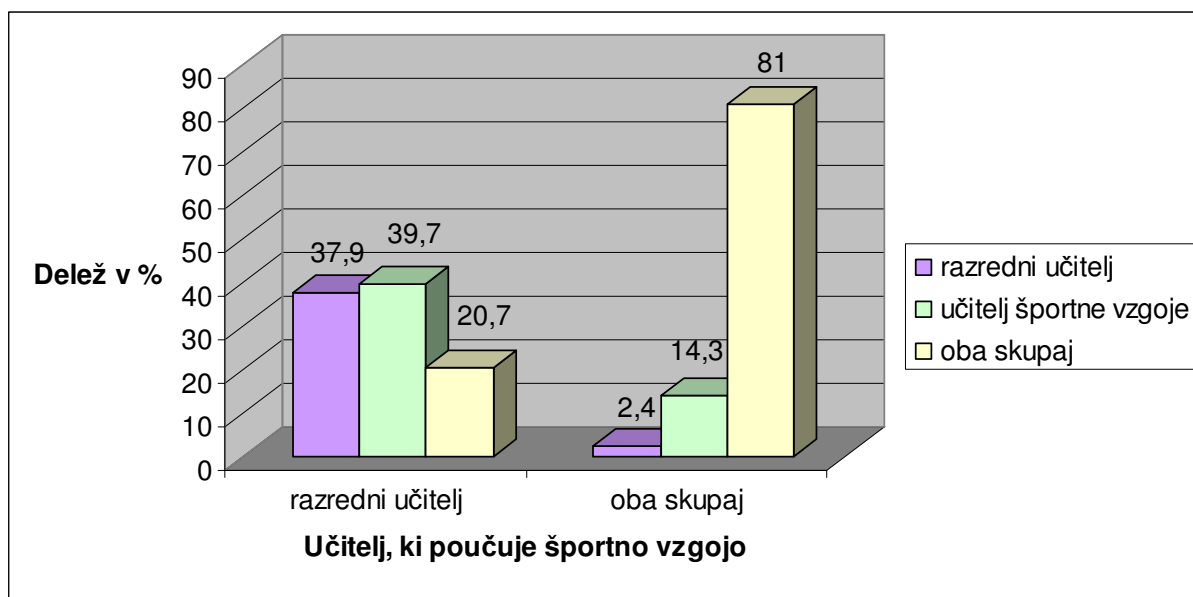
Slika 2. Priljubljenost obiskovanja ur športne vzgoje.

Koeficient kontingence	1,583
Statistična značilnost povezave	0,453

Na sliki 2 je prikazana priljubljenost obiskovanja ur športne vzgoje glede na to, kdo učence poučuje športno vzgojo. Rezultati so si zelo podobni v obeh skupinah. Večina učencev vedno rada obiskuje ure športne vzgoje. Približno 15 odstotkov v vsaki skupini odgovarja, da jo radi obiskujejo samo včasih. Le v skupini, ki jo poučuje razredni učitelj sam, se pojavi negativen odgovor na to vprašanje.

Pri slednjem vprašanju smo iskali povezavo med spremenljivkama, vendar se ni izkazala za statistično pomembno. Rezultati kažejo, da učenci večinoma zelo radi obiskujejo ure športne vzgoje ne glede na to, kdo jih poučuje. Kljub majhnim razlikam v deležih odgovorov so rezultati v našem primeru vedno v prid skupini, ki jo poučujeta oba učitelja. Učenci te skupine nekoliko rajši obiskujejo ure športne vzgoje.

Kdo naj bi po tvojem mnenju vodil športno vzgojo?

Slika 3. Kdo naj bi po mnenju učencev vodil športno vzgojo.

Koeficient kontingence	38,064
Statistična značilnost povezave	0,000

Slika 3 prikazuje odgovore na vprašanje, kdo naj bi po mnenju učencev vodil športno vzgojo glede na to, kdo jih sedaj poučuje. V skupini, ki jo poučuje razredni učitelj sam, so odgovori skoraj enakomerno razdeljeni med vse tri možnosti. Najbolj se strinjajo, da naj bi športno vzgojo poučeval učitelj športne vzgoje. Po številu odgovorov sledi odgovor razredni učitelj. Najmanj se strinjajo, da bi športno vzgojo poučevala razredni učitelj in športni pedagog skupaj. S to trditvijo se strinja petina učencev te skupine. V skupini, ki jo poučujeta oba učitelja, je stanje drugačno. Več kot 80 odstotkov učencev se strinja, da morata športno vzgojo voditi oba učitelja. Manj kot 15 odstotkov je mnenja, da naj bi jo vodil športni pedagog sam. Le dobra 2 odstotka učencev želi, da bi jo vodil le razredni učitelj.

Statistično značilna povezanost med tem, kdo poučuje športno vzgojo in kdo naj bi jo poučeval, obstaja. V skupini, ki jo poučujeta oba učitelja, se v večini strinjajo, da bi tako moralo biti tudi v prihodnje. Le mahen delež jih meni, da naj bi športno vzgojo poučeval le učitelj športne vzgoje. V skupini, ki jo poučuje samo razredni učitelj, pa se redko kdo strinja, da bi jih poučevala oba. Mnenja so razdeljena med predlogoma, da bi jih poučeval le razredni učitelj ali le športni pedagog.

Viden je vpliv dejanskega stanja. Učenci, ki jih poučuje samo razredni učitelj, niti ne pomislijo na možnost, da bi poleg sodeloval tudi učitelj športne vzgoje. Ker tega še nikoli niso izkusili, jim je popolnoma neznano. Tudi v posameznih interesnih dejavnostih se to ne pojavlja pogosto. Vedno imajo stik samo z enim ali samo z drugim. Spodbudno bi bilo, če bi se športni pedagog in razredni učitelj povezala vsaj v okviru izvajanja interesnih dejavnosti. Učenci, ki jih poučuje športno vzgojo razredni učitelj sam, bi se seznanili z obliko skupnega poučevanja ter jo najverjetneje z dobrodošlico sprejeli. Seveda timsko delo zahteva več časa za načrtovanje in usklajevanje pri organizaciji ter izvedbi pouka. Učitelji morajo vsaj na začetku vložiti več energije in pripravljenosti za sodelovanje, znati se morajo prilagajati eden drugemu. Če učitelja dobro sodelujeta in se med seboj dopolnjujeta, to začetijo tudi učenci, kar nedvomno pripomore k boljšemu počutju bodisi pri športni vzgoji bodisi pri interesni dejavnosti. Učenci bi o svojih pozitivnih izkušnjah z veseljem poročali staršem in mogoče je, da bi celo med njimi nastala pobuda o uvedbi skupnega poučevanja pri športni vzgoji v prvem triletju.

Regina (2001) je v svoji raziskavi, katere namen je bil poudariti pomembnost prisotnosti športnega pedagoga v prvih letih šolanja, prišla do izjemno pozitivnih spoznanj. Otroke tretjega in četrtega razreda devetletke je v anonimnem vprašalniku povprašala, kakšno je njihovo mnenje o skupnem poučevanju športnega pedagoga in razredne učiteljice. Ugotovila je, da učenci zelo pozitivno ocenjujejo skupno poučevanje. Menijo, da je tovrstna športna vzgoja bolj zanimiva, pestra, varna, predvsem pa bolj strokovna.

Ali meniš, da ima vaša šola za športno dejavnost učencev dovolj ...?

Tabela 7

Zadovoljstvo učencev z velikostjo športnih objektov ter s številom orodij in pripomočkov za športno vzgojo

Mnenje	Ocena	Poučevanje športne vzgoje (ŠVZ)			
		Učitelj ŠVZ z razrednim učiteljem		Razredni učitelj	
		število odgovorov	odstotek (%)	število odgovorov	odstotek (%)
Šola ima dovolj veliko športno igrišče (za igre z žogo)	Da	40	95,2	54	93,1
	Ne	1	2,4	3	5,2
	Ne vem	1	2,4	0	0
Šola ima dovolj veliko otroško igrišče (s plezali)	Da	22	52,4	23	39,7
	Ne	19	45,2	23	39,7
	Ne vem	1	2,4	12	20,7
Šola ima dovolj veliko telovadnico	Da	41	97,6	44	75,9
	Ne	0	0	11	19,0
	Ne vem	1	2,4	2	3,5
Šola ima dovolj velikega orodja (plezal, golov, košev, skrinj, blazin)	Da	42	100	44	75,9
	Ne	0	0	7	12,1
	Ne vem	0	0	7	12,1
Šola ima dovolj žog	Da	42	100	43	74,1
	Ne	0	0	12	20,7
	Ne vem	0	0	3	5,2
Šola ima dovolj drugih športnih pripomočkov (kolebnic, obročev ...)	Da	40	95,2	45	77,6
	Ne	0	0	8	13,8
	Ne vem	2	4,8	5	8,6

Učence obeh skupin smo povprašali, kaj menijo o velikosti športnih objektov ter številu športnih orodij in pripomočkov, ki jih imajo na razpolago pri športni vzgoji. Rezultati so predstavljeni v tabeli 7. V obeh skupinah večina meni, da ima njihova šola dovolj veliko športno igrišče. Mnenja pa so si deljena glede zadostne velikosti otroškega igrišča s plezali. Le približno polovica se s trditvijo strinja. Z velikostjo telovadnice so v obeh skupinah večinoma zadovoljni. Malo manj v skupini, kjer vodi športno vzgojo razredni učitelj sam. Večina učencev v obeh skupinah se strinja, da imajo dovolj velikega orodja, dovolj žog in dovolj drugih športnih pripomočkov. Pri vseh trditvah je delež strinjanja s trditvijo manjši v skupini Razredni učitelj.

Za kakovostno športno vzgojo imajo velik pomen velikost prostora, v katerem poteka športna vzgoja, kakovost ter število orodij in športnih pripomočkov. Predvsem pa je pomembno, da so orodja in pripomočki sodobni, torej prilagojeni sodobnim načinom poučevanja.

Flisek (2001) je izdelal teorijo Total inclusion ali Celovita vključenost, v kateri je poučevanje športne vzgoje obravnavano celovito. Nastala je na osnovi uspešnosti modela sodobnih izdelkov za šport, teorije inoviranja in razvojno-raziskovalnega dela na področju didaktičnih pripomočkov za potrebe vseh pojavnih oblik športa. Teorija zajema filozofski, psihološki, fiziološki in metodično-didaktični vidik športne vzgoje, poudarja pa predvsem sodobnost in kakovost športnih pripomočkov ter športne opreme. Flisek (2001) priporoča, naj bodo pripomočki takšni, da jih podpira proces (vsebine, metodični postopki), da motivira otroke in športnega pedagoga, da se vključuje v okolje, da prispeva k zagnanosti športnega pedagoga in omogoča inovativno ravnanje. Brez ustreznih športnih pripomočkov in igral je vadba lahko zelo suhoparna, zato je potrebno otroke še dodatno motivirati (Videmšek, 2002).

Tudi Guček (2002) poudarja, da je pouk športne vzgoje mnogo bolj učinkovit, če vsebuje sodobne izdelke za šport. Če bomo uporabljali otrokom primerne izdelke bodo izgubili vsakršen morebitni strah. Zaradi sodobnih oblik in barv bodo bolje motivirani. Tudi individualizacija, personalizacija, postopnost ter primernost sposobnostim in predznanju bodo mnogo lažje dosegljive.

Iz popisa rekvizitov za športno vzgojo v prvem triletju izhaja, da je nabor športne tehnologije zelo skromen, lahko bi rekli, da je metafizičen v odnosu do športa. Praktično tehnologija, ki izhaja iz dejanskega stanja na šolah, dokazuje, da je pravzaprav nemogoče govoriti o sodobnem kakovostnem pristopu do športne vzgoje (Flisek in Štemberger, 2006).

Omenjena avtorja kot tipičen primer navajata področje žog. Glede žog za mini odbojko, rokomet, nogomet in košarko lahko ugotovimo, da je opremljenost šol zadovoljiva, kot to opredeljujejo normativna izhodišča. Vprašanje pri tem pa se zastavlja, kakšne lastnosti in značilnosti imajo te žoge. Iz prakse ugotavljamo, da so v didaktičnem smislu te žoge prezahtevne za opredeljeno populacijo tako z vidika teže, velikosti in drugih parametrov. Poleg tega v popisu ni zaslediti nobenih drugih žog za osnovno motoriko z žogo. Ni vsaka žoga didaktična žoga, zato si moramo prizadevati k opremljenosti z ustreznimi didaktičnimi žogami.

Še največjo težavo znotraj opremljenosti za športno vzgojo v prvem triletju predstavlja dejstvo, da športna tehnologija ni prilagojena starostnemu obdobju prvega triletja. Dandanes imamo normalne žoge za odbojko, rokomet, nogomet in košarko, ki ustrezajo vsem standardom in predpisom za šolsko populacijo, pa vendar je takšna žoga z vidika sodobnega koncepta motoričnega učenja nesprejemljiva. V kolikor zamenjamo tekmovalno odbojkarsko žogo z zelo lahko odbojkarsko žogo (140 g teže) in zelo mehkim dotikom, potem lahko hipotetično pričakujemo povečan interes za odbojko, kar je preverjeno v pedagoški praksi. Torej je sodobna športna tehnologija v veliko pomoč pri izgrajevanju sistema kakovosti izobraževalnega procesa in tega se

še premalo zavedamo tako v znanosti kot v pedagoški praksi (Flisek in Štemberger, 2006).

Oceni, kako si zadovoljen/zadovoljna z raznimi oblikami športne vzgoje.

Tabela 8

Zadovoljstvo učencev z raznimi oblikami športne vzgoje

Oblike	Ocena	Poučevanje športne vzgoje (ŠVZ)			
		Učitelj ŠVZ z razrednim učiteljem		Razredni učitelj	
		število odgovorov	odstotek (%)	število odgovorov	odstotek (%)
Ure športne vzgoje	3	33	78,6	40	69,0
	2	8	19,1	15	25,9
	1	1	2,4	2	3,5
	0	0	0	1	1,7
Športni dnevi	3	22	52,4	44	75,9
	2	20	47,6	11	19,0
	1	0	0	1	1,7
	0	0	0	2	3,5
Izleti, pohodi	3	22	52,4	41	70,7
	2	14	33,3	14	24,1
	1	6	14,3	2	3,5
	0	0	0	1	1,7
Zlati sonček	3	30	71,4	39	67,2
	2	8	19,1	15	25,9
	1	3	7,1	1	1,7
	0	0	0	2	3,5
Kros	3	22	52,4	33	56,9
	2	11	26,2	16	27,6
	1	6	14,3	8	13,8
	0	3	7,1	0	0
Testiranje za ŠVK	3	23	54,8	40	69,0
	2	16	38,1	11	19,0
	1	3	7,1	4	6,9
	0	0	0	2	3,5
Drugo	3	0	0	9	15,5
	2	0	0	8	13,8
	1	0	0	1	1,7
	0	0	0	6	10,3

Legenda: 3 - Zelo zadovoljen, 2 - Srednje zadovoljen, 1 - Ni mi všeč, 0 - Ne izvajamo

V tabeli 7 je prikazano zadovoljstvo učencev z različnimi oblikami športne vzgoje. Učenci obeh skupin so večinoma zelo zadovoljni z vsemi oblikami športne vzgoje. Z urami športne vzgoje in s programom Zlati sonček so bolj zadovoljni učenci prve skupine, medtem ko so učenci druge skupine bolj zadovoljni s športnimi dnevi, z izleti in pohodi, s krosom ter s testiranjem za športno vzgojni karton. Največ nezadovoljstva so s 14 odstotki v vsaki skupini izrazili s krosom. V prvi skupini pa tudi z izleti in pohodi. Pri zadnji možnosti niso kot drugo obliko športne vzgoje navajali ničesar.

Na vprašanje v zvezi zadovoljstvom z oblikami športne vzgoje se nanaša hipoteza 2, ki pravi, da poučevanje učitelja športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem pripomore k bolj pozitivnemu mnenju učencev o oblikah športne vzgoje.

Tabela 9

Zadovoljstvo učencev z različnimi oblikami športne vzgoje - vrednosti pridobljene s t-testom za neodvisne vzorce

Spremenljivka:	Kdo poučuje športno vzgojo?	N	M	SD	SE	t-vrednost	p
Zadovoljstvo - ure športne vzgoje	Razredni učitelj	58	2,62	,644	,085	-1,966	,052
	Razredni učitelj in športni pedagog	42	2,83	,437	,067		
Zadovoljstvo-športni dnevi	Razredni učitelj	58	2,67	,685	,090	-,746	,458
	Razredni učitelj in športni pedagog	42	2,76	,431	,067		
Zadovoljstvo - izleti, pohodi	Razredni učitelj	58	2,64	,641	,084	,823	,412
	Razredni učitelj in športni pedagog	42	2,52	,740	,114		
Zadovoljstvo - Zlati sonček	Razredni učitelj	58	2,59	,702	,092	-,896	,372
	Razredni učitelj in športni pedagog	41	2,71	,602	,094		

Spremenljivka:	Kdo poučuje športno vzgojo?	N	M	SD	SE	t-vrednost	p
Zadovoljstvo - kros	Razredni učitelj	58	2,43	,728	,096	1,145	,255
	Razredni učitelj in športni pedagog	42	2,24	,958	,148		
Zadovoljstvo - testiranje za športno vzgojni karton	Razredni učitelj	57	2,56	,780	,103	-,560	,577
	Razredni učitelj in športni pedagog	42	2,64	,618	,095		
Zadovoljstvo - drugo	Razredni učitelj	57	,88	1,255	,166	-3,587	,001
	Razredni učitelj in športni pedagog	40	1,83	1,318	,208		

Legenda: N - število odgovorov, M - aritmetična sredina, SD - standardni odklon, SE - standardna napaka, p - statistična značilnost povezave

Hipotezo 2 moramo ovreči, ker med skupinama ni statistično pomembnih razlik. Učenci so v povprečju odgovarjali z odgovori srednje zadovoljen in zelo zadovoljen. Sklepamo lahko, da so otroci v tem starostnem obdobju na splošno zadovoljni s športno vzgojo ne glede na to, kdo jih poučuje.

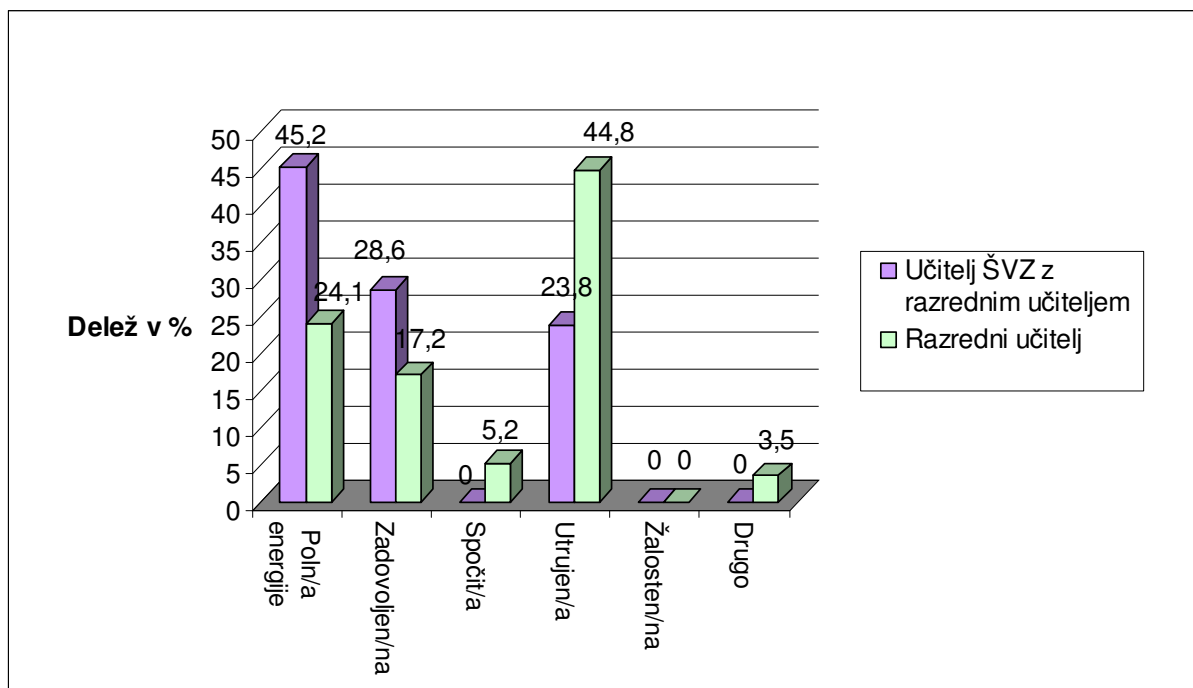
Kljub temu, da nismo mogli dokazati statistično značilne povezave ($p=0,052$), za naš primer zagotovo velja, da so učenci, ki jih športno vzgojo poučujeta oba učitelja, bolj zadovoljni z urami športne vzgoje, ne moremo pa te ugotovitve posploševati.

Mnogi avtorji, ki so preverjali odnos učencev do športne vzgoje, so v svojih raziskavah dokazali, da so učenci največkrat zelo zadovoljni z urami športne vzgoje. Nekateri menijo, da ima tu velik vpliv pedagog (Tašner, 2005) in njegov način poučevanja (Jurak, Kovač in Strel, 2002), drugi (Kopasič, Štemberger in Pišot, 2002) predvidevajo, da dober odnos izvira iz dobrega zgleda v družini in šoli na splošno. Lotrič (1999) meni, da se odnos učencev do športne vzgoje oziroma športa gradi na odnosu učitelj-učenec. Avtorica poudarja, da bi morali učitelji športne vzgoje v prihodnje posvetiti še več pozornosti medsebojni komunikaciji z učenci in dopuščati čim večjo še možno stopnjo soodločanja učencev na področju oblikovanja ur športne vzgoje in celotnega šolskega športa. Bukovinski (2005) je ugotovil, da so učenci

zadovoljni s športno vzgojo predvsem zaradi drugačnega pristopa pri urah, kjer ni sedenja in pisanja domačih nalog, del pouka pa se izvaja tudi v naravi.

Kako se počutiš po športni vzgoji?

Slika 4. Počutje učencev po športni vzgoji glede na to, kdo jih poučuje.

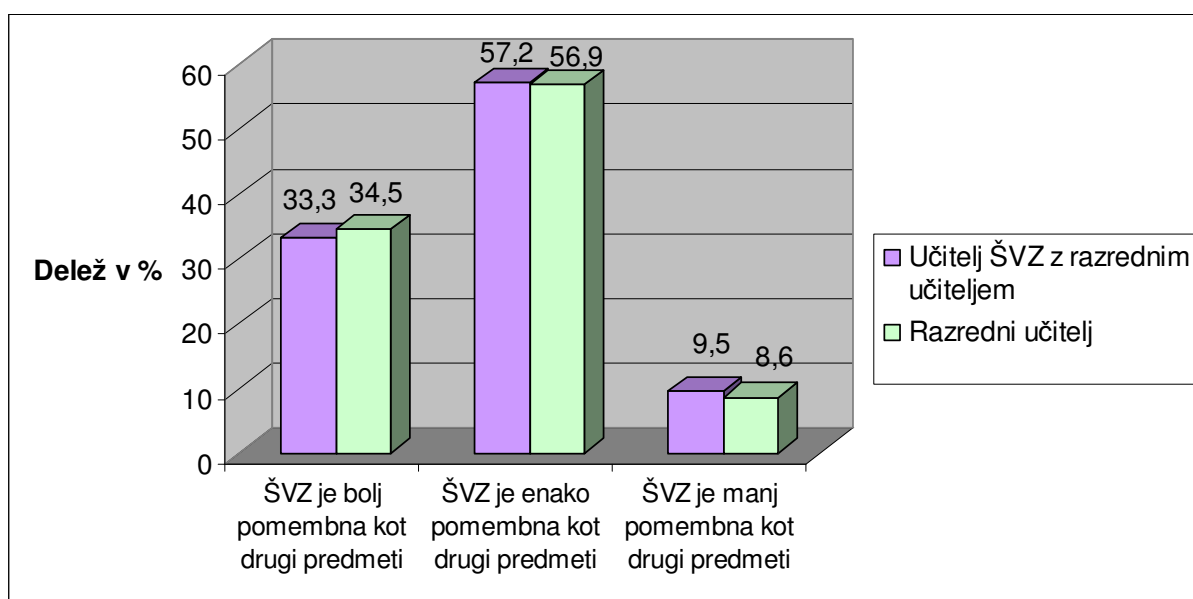
Koeficient kontingence	11,248
Statistična značilnost povezave	0,024

V skupini, ki jo poučujeta oba učitelja, je skoraj polovica učencev po športni vzgoji polna energije. V drugi skupini to velja le za slabo četrtino učencev. V prvi skupini nihče ni spočit, v drugi se s to trditvijo strinja 5 odstotkov učencev. Pri tretji trditvi je stanje ravno obratno kot pri prvi. Slaba četrina učencev prve skupine in skoraj polovica druge skupine trdi, da so po športni vzgoji utrujeni. Skoraj 30 odstotkov prve skupine in le 17 odstotkov druge je zadovoljnih. Žalosten po uri športne vzgoje ni nihče. Tisti, ki so odgovarjali z odgovorom drugo, se niso opredelili za nobeno počutje.

Statistično značilna povezava med spremenljivkama obstaja. Rezultati dokazujejo, da so učenci, ki jih poučujeta oba učitelja, po športni vzgoji bolj zadovoljni in polni energije, kot učenci druge skupine.

Če primerjamo odgovora Poln/a energije in Utrujen/a, sta si po deležih odgovorov ravno nasprotna. Sklepamo lahko, da se v prvi skupini učenci vendarle malo utrudijo, ker pa imajo športno vzgojo tako radi, tega ne čutijo. Ura vadbe jim da zagon, napolni jih z novo energijo in zadovoljstvom. Predvidevamo, da pri urah, ki jih vodita oba učitelja prihaja pogosteje do individualizacije vadbe. Obremenitev je prilagojena posameznikom. Ko uro vodi razredni učitelj sam, je individualizacija mnogo težje izvedljiva. Vadba je prilagojena le delu skupine. Predvidevamo, da so v tej skupini polni energije po športni vzgoji le tisti, ki se zelo radi ukvarjajo s športom. Drugim vadba pomeni večjo obremenitev, zato se tudi bolj utrudijo.

Kaj ti pomeni športna vzgoja?

Slika 5. Pomembnost športne vzgoje v primerjavi z drugimi predmeti.

Koeficient kontingence	0,032
Statistična značilnost povezave	0,984

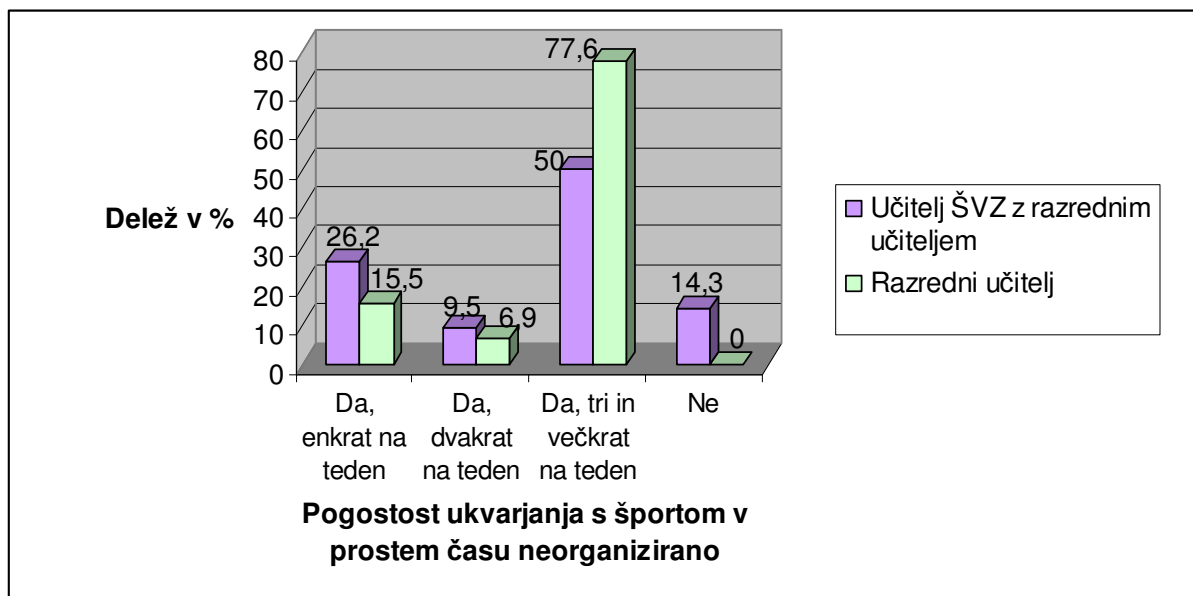
Rezultati so si zelo podobni pri obeh skupinah. Več kot polovica učencev meni, da je športna vzgoja enako pomembna kot drugi predmeti, tretjina jih meni celo, da je bolj pomembna. Le desetina pa je mnenja, da je manj pomembna.

Statistično značilna povezava med tema dvema spremenljivkama ne obstaja. Dejstvo je, da ima večina otrok rado športno vzgojo. Po pomembnosti jo večinoma uvrščajo v isti razred kot druge predmete.

Do podobne ugotovitve je prišla tudi Tortičeva (1983). Učencem takratnega 4. razreda se je zdela športna vzgoja v glavnem enako pomembna kot drugi predmeti.

PROSTI ČAS

Ali se ukvarjaš s športom v prostem času neorganizirano (doma, ob koncu tedna, med počitnicami ...)?

Slika 6. Pogostost ukvarjanja s športom v prostem času v neorganizirani obliki.

Koeficient kontingence	12,692
Statistična značilnost povezave	0,005

Polovica učencev prve skupine (oba učitelja) se ukvarja s športom v prostem času v neorganizirani obliki tri in večkrat na teden. V drugi skupini zavzema ta delež celo več kot tri četrtine učencev. V prvi skupini se enkrat na teden s športom neorganizirano ukvarja nekaj več kot četrtina učencev, medtem ko le 15 odstotkov v drugi skupini. 14 odstotkov prve skupine se ne ukvarja s športom v prostem času neorganizirano.

Razlike med skupinama so statistično pomembne. Torej povezava med tem, kdo učence poučuje športno vzgojo in med pogostostjo ukvarjanja s športom neorganizirano v prostem času, obstaja. Rezultati so nasprotni kot bi jih pričakovali. Dokazujejo, da se vsi učenci, ki jih poučuje le razredni učitelj, ukvarjajo s športom v neorganizirani obliki, naj bo to enkrat, dvakrat ali večkrat na teden.

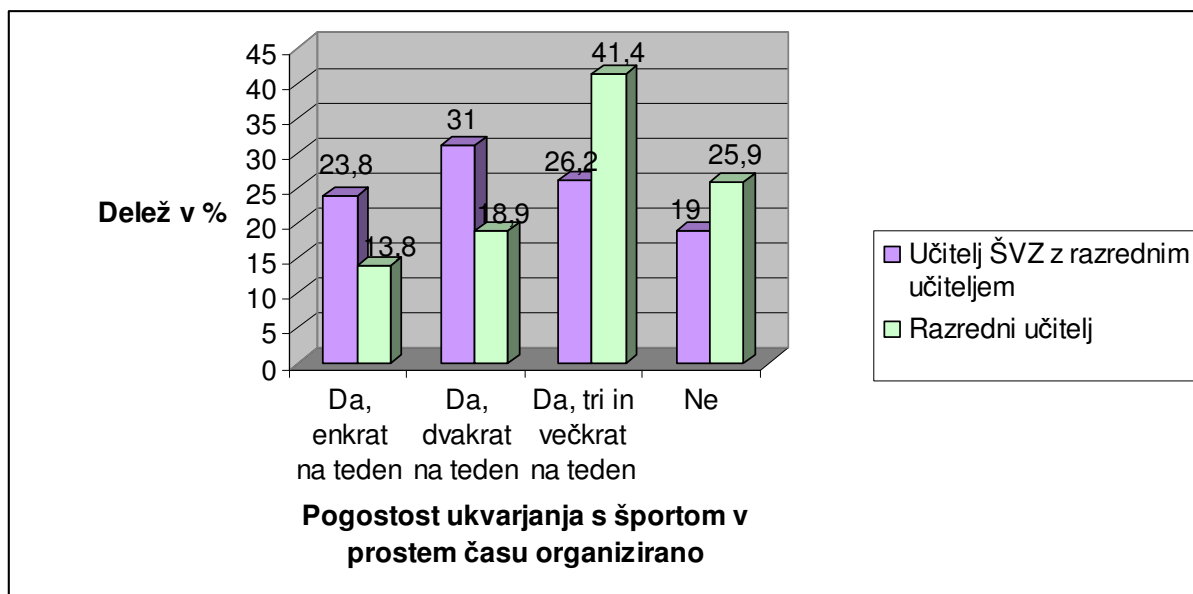
Hipoteze 3, ki pravi, da so učenci, ki jih pri športni vzgoji poučuje učitelj športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem, v prostem času bolj športno aktivni v neorganizirani obliki, ne moremo potrditi, čeprav so razlike med skupinama statistično značilne. Prihaja namreč do nasprotne ugotovitve. Učenci, ki jih poučuje le razredni učitelj, so bolj športno aktivni v prostem času v neorganizirani obliki (doma, ob koncu tedna, med počitnicami) kot učenci, ki jih poučujeta oba učitelja.

Razlago bi tukaj lahko iskali v okolju, iz katerega otroci prihajajo. Učenci, ki jih poučuje razredni učitelj prihajajo iz Sežane, torej manjšega kraja. Predvidevamo, da starši teh otrok prihajajo domov iz službe prej kot starši ljubljanskih otrok ter imajo tako več časa za ukvarjanje z otroki. Narava in športne površine so bližje, kar jim omogoča pogostejše ukvarjanje s športom v prostem času v neorganizirani obliki.

Jurak idr. (2002) so v svoji raziskavi analizirali način preživljanja prostega časa osnovnošolcev med poletnimi počitnicami. Ugotovili so, da se več kot polovica osnovnošolcev med poletnimi počitnicami ukvarja s športom neorganizirano in zato poudarjajo, da je za njihovo športno udejstvovanje še vedno zelo pomemben proces šolske športne vzgoje, kjer večina otrok osvoji gibalna znanja, razvija zanje potrebne gibalne sposobnosti in v sistemu vrednot oblikuje odnos do športa. Menijo tudi, da vloga športnih pedagogov in razrednih učiteljic kljub pestrejši zunajšolski ponudbi športnih dejavnosti ostaja enako pomembna.

Štihec, Karpljuk, Videmšek in Kondrič (2000) so raziskovali, kako slovenski učenci četrtil razredov preživljajo poletne počitnice. Ugotovili so, da dobijo otroci pri športni vzgoji le 20 odstotkov potrebnega znanja za izvajanje določenih športov. Ostali del informacij dobijo iz drugih virov (športni klubi, športna društva, lastno izobraževanje). Avtorji poudarjajo, da bi se morali učitelji podrobneje posvetiti potrebam in željam učencev ter se jih truditi tudi upoštevati. Programi športne vzgoje bi morali biti obogateni z vsebinami, ki jih lahko učenci izvajajo v prostem času in med poletnimi počitnicami. Kot primere navajajo odbojko na mivki, frizbi in rolanje.

Ali se ukvarjaš s športom tudi organizirano (interesne dejavnosti, športna društva, športni klubi, športni tečajji)?

Slika 7. Pogostost ukvarjanja s športom v prostem času v organizirani obliki.

Koeficient kontingence	4,914
Statistična značilnost povezave	0,178

Na sliki 7 vidimo, da se skoraj četrtnina učencev, ki jih poučujeta oba učitelja, ukvarja s športom organizirano le enkrat na teden, približno tretjina dvakrat in dobra četrtnina tri in večkrat na teden. Večina te skupine se torej ukvarja s športom v prostem času v okviru interesnih dejavnosti, športnih društev, klubov ali tečajev. V drugi skupini se največ učencev ukvarja s športom v organizirani obliki tri in večkrat na teden, medtem ko se dobra četrtnina sploh ne ukvarja s športom v organizirani obliki.

Ker se učenci sežanske šole v manjši meri ukvarjajo s športom v organizirani obliki, predvidevamo, da je ponudba prostočasnih športnih dejavnosti v Sežani manj pestra kot v Ljubljani. Učenci, ki jih ponujene dejavnosti ne zanimajo, se vanje ne vključujejo. Kdor pa je vključen v določeno društvo ali športni klub, se s športom ukvarja redno in večkrat na teden.

Med spremenljivkama nismo mogli dokazati statistično značilne povezave, torej rezultatov vzorca ne moremo posplošiti.

Hipotezo 4, ki pravi, da so učenci, ki jih pri športni vzgoji poučuje učitelj športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem, v prostem času bolj športno aktivni v organizirani obliki, moramo zavrniti. V povprečju se učenci, ne glede na to, kdo jih poučuje športno vzgojo, ukvarjajo s športom organizirano enkrat do dvakrat na teden.

Tabela 10

Povezanost med priljubljenostjo obiskovanja ur športne vzgoje in ukvarjanjem s športom v organizirani obliki

		Priljubljenost obiskovanja ur športne vzgoje (deleži v %)			
		Da, vedno	Da, včasih	Ne	Skupaj
Ukvarjanje s športom v prostem času organizirano (deleži v %)	Ne	14	7	2	23
	Da, enkrat na teden	15	3	0	18
	Da, dvakrat na teden	20	4	0	24
	Da, tri in večkrat na teden	34	1	0	35
	Skupaj	83	15	2	100

Koeficient kontingence	16,068
Statistična značilnost povezave	0,013

Hipotezo 5, ki pravi, da imajo učenci, ki se pogosteje ukvarjajo s športom v prostem času, boljše mnenje o športni vzgoji, lahko potrdimo. Ugotovili smo, da obstaja povezanost med ukvarjanjem s športom v prostem času v organizirani obliki in med priljubljenostjo obiskovanja ur športne vzgoje. Dobili smo statistično pomembne rezultate. Učenci, ki vedno radi obiskujejo ure športne vzgoje, se bolj pogosto ukvarjajo s športom v prostem času v organizirani obliki. Priljubljenost obiskovanja ur športne vzgoje pada s pogostostjo ukvarjanja s športom. Pri učencih, ki se ne ukvarjajo s športom, je tudi priljubljenost obiskovanja ur športne vzgoje najmanjša.

Tabela 11

Povezanost med zadovoljstvom z urami športne vzgoje in ukvarjanjem s športom v organizirani obliki

		Zadovoljstvo z urami športne vzgoje (deleži v %)				
		Ne izvajamo	Ni mi všeč	Srednje zadovoljen	Zelo zadovoljen	Skupaj
Ukvarjanje s športom v prostem času organizirano (deleži v %)	Ne	0	3	8	12	23
	Da, enkrat na teden	1	0	4	13	18
	Da, dvakrat na teden	0	0	5	19	24
	Da, tri in večkrat na teden	0	0	3	32	35
	Skupaj	1	3	20	76	100

Koeficient kontingence	22,330
Statistična značilnost povezave	0,008

Statistično pomembna povezanost, ki potrjuje hipotezo 5, obstaja tudi med zadovoljstvom z urami športne vzgoje in ukvarjanjem s športom v prostem času organizirano. Učenci, ki so najbolj zadovoljni z urami športne vzgoje, se tudi najpogosteje ukvarjajo s športom v organizirani obliki. Le pri učencih, ki se ne ukvarjajo s športom v prostem času v organizirani obliki, se pojavlja odgovor, da jim ure športne vzgoje niso všeč.

Naj za primerjavo navedemo primer raziskave (Piéron, Ruiz Juan in García Montes, 2008), ki so jo izvedli v Španiji. Raziskovalci treh španskih univerz Murcia, Almería in Granada so znotraj projekta "Hábitos físico-deportivos y de salud. Estilos de vida en jóvenes y adultos" (Navade na področju športne aktivnosti in zdravja. Življenjski slog mladine in odraslih) izvedli raziskavo z naslovom La opinión del alumnado de Enseñanza Secundaria sobre las clases de Educación Física (Mnenje dijakov srednjih šol o urah športne vzgoje). Cilj raziskave je bil ugotoviti odnos med mnenjem dijakov o športni vzgoji in njihovo športno aktivnostjo v prostem času. Anketirali so 3249 dijakov teh treh španskih provinc in ugotovili, da statistično pomembna povezava med spremenljivkama obstaja. Športno aktivni posamezniki so pozitivneje ocenjevali športno vzgojo kot njihovi športno neaktivni vrstniki. Ugotovili so tudi, da pozitivnost mnenja o športni vzgoji s starostjo pada.

6.2 Povzetki ugotovitev

V raziskavi so sodelovali učenci drugega in tretjega razreda osnovne šole. Anketo smo izvedli na dveh šolah, od katerih v eni poučujejo športno vzgojo le razredni učitelji, v drugi pa razredni učitelji skupaj s športnim pedagogom. Rdeča nit raziskave je bila primerjava mnenj učencev obeh skupin.

Prišli smo do naslednjih ugotovitev:

V skupini, ki jo poučujeta oba učitelja, izvajajo športno vzgojo bolj redno, kot v drugi skupini. Še vedno se dogaja, da razredni učitelji pogosto dajejo prednost drugim predmetom pred športno vzgojo.

Učenci obeh šol imajo za pouk športne vzgoje na voljo večjo oziroma manjšo telovadnico, športno igrišče in šolsko dvorišče. Dogaja se, da pouk včasih poteka v učilnici ali celo na hodniku oziroma v avli in to celo v skupini, ki jo poučujeta oba učitelja. Glede na rezultate predvidevamo, da so večje telovadnice večinoma rezervirane za športno vzgojo učencev drugega in tretjega triletja. V Sežani imajo za športno vzgojo na voljo tudi atletsko stezo in park, ki se ju včasih poslužujejo. Ugotavljamo, da so prostorske možnosti v Sežani pestrejše. To deloma nakazuje na prednosti manjšega kraja in s tem na večjo dostopnost do športnih površin.

Učence smo povprašali po njihovem mnenju o vsebini ur športne vzgoje. Ugotovili smo, da tisti, ki jih poučuje razredni učitelj sam, izražajo večjo težnjo po pogostejšem izvajanju večine vsebin zajetih v vprašalniku. Nekaterih vsebin sploh ne izvajajo. Drugi, ki jih poučujeta oba učitelja, so večinoma bolj zadovoljni z vsebino in menijo, da omenjene dejavnosti izvajajo dovolj pogosto.

Odgovori na posamezna vprašanja o mnenju učencev o urah športne vzgoje kažejo, da so ure, ki jih poučujeta oba učitelja, pestrejše in zanimivejše, učenci se večinoma nikoli ne dolgočasijo. Manjkrat se zgodi, da ti učenci veliko čakajo, da pridejo na vrsto pri izvajanju določenih vaj.

Pri trditvi Ure športne vzgoje so naporne. so učenci obeh skupin zelo podobno odgovarjali. Večina učencev meni, da so ure športne vzgoje naporne le včasih.

Do nenavadnih rezultatov je prišlo pri trditvi Precej časa porabimo za priprave in umirjanje. Razlike med skupinama so se izkazale za statistično značilne v prid skupini, ki jo poučuje samo razredni učitelj. V tej skupini naj bi pri pouku manjkrat porabili veliko časa za priprave in umirjanje. Predvidevamo, da je ta ugotovitev prej izjema kot pravilo, saj se pri drugih trditvah izkaže, da delo v skupini, ki jo poučuje

razredni učitelj, ne poteka tako gladko in tekoče, še posebej če dela z večjo skupino učencev.

Tudi pri trditvi Zelo intenzivno vadimo. obstajajo statistično značilne razlike med skupinama. Ugotavljamo, da se učenci, ki jih poučuje razredni učitelj sam, v večji meri strinjajo, da je vadba vedno zelo intenzivna. Predvidevamo, da je športna vzgoja, ki jo poučuje le razredni učitelj, manj prilagojena posamezniku in s tem za veliko učencev prepogosto zelo intenzivna. Predvidevamo tudi, da je lahko vzrok takih rezultatov raznolikost v dejavnostih. Razredni učitelji najverjetneje pogosteje izvajajo iste dejavnosti, vadba ni tako raznolika in s tem tudi intenzivnost vadbe ne niha toliko.

Učenci so v anketnem vprašalniku odgovarjali na vprašanja, kako ravnajo učitelji in sošolci. Želje učencev v večji meri vedno upoštevata učitelja, ki poučujeta skupaj. Večinoma v obeh skupinah učitelji upoštevajo želje učencev le včasih.

V skupini, ki jo poučujeta oba učitelja, se več pogovarjajo o športnih dogodkih, učitelji jim večkrat pokažejo slike in plakate ter pogosteje uporabljajo vadbene kartice. Pri zadnjih dveh trditvah smo dokazali, da so med skupinama statistično značilne razlike.

Večina razrednih učiteljev, ki sami poučujejo športno vzgojo, skoraj nikoli ne uporablja športne opreme. Povezava spremenljivk pri tej trditvi se je izkazala za statistično značilno.

Pri trditvi Če mi kaj ne gre, dobim dodatne naloge. so se razlike med skupinama izkazale za značilne v prid drugi skupini. Razredni učitelji, ki sami poučujejo športno vzgojo, se v našem primeru v večji meri poslužujejo dajanja dodatnih nalog. Razlog za take rezultate smo iskali v organizaciji pouka, ko razredni učitelj poučuje sam.

Pri trditvah Učitelj nam pove, zakaj vadimo., Učitelj me pohvali., Učitelj me spodbuja., Sošolci si med seboj pomagamo. in Sošolci se med seboj spodbujamo. med skupinama skoraj ni bilo razlik v odgovorih. Učenci obeh skupin so najpogosteje odgovarjali z včasih.

Učenci obeh skupin zelo radi obiskujejo ure športne vzgoje. Le v skupini, ki jo poučuje razredni učitelj, je nekaj učencev odgovorilo negativno. Sklepamo, da je športna vzgoja nekoliko bolj priljubljena v skupini, ki jo poučujeta oba učitelja.

Učence smo povprašali, kdo naj bi vodil športno vzgojo. Učenci so glede na izkušnje, ki jih imajo, odgovarjali v prid učiteljem, ki jih že poučujejo. Tako je bila v skupini, ki jo poučujeta oba učitelja, taka tudi nadaljna želja učencev. V skupini, ki jo poučuje le razredni učitelj, pa so bili odgovori bolj razpršeni. Nekoliko več učencev se je odločilo za učitelja športne vzgoje kot za razrednega.

Učenci so večinoma zelo zadovoljni z različnimi oblikami športne vzgoje (ure športne vzgoje, športni dnevi, izleti in pohodi, Zlati sonček, kros, športno vzgojni karton). Med skupinama ni statistično značilnih razlik. Sklepamo, da so otroci v tem starostnem obdobju na splošno zadovoljni s športno vzgojo ne glede na to, kdo jih poučuje.

Skupina, ki jo poučujeta oba učitelja, je po športni vzgoji bolj zadovoljna in polna energije kot druga skupina. Slednji so bolj utrujeni. Razlike so v tem primeru statistično značilne.

Po pomembnosti učenci uvrščajo športno vzgojo v isti razred kot ostale predmete. Ne zdi se jim bolj oziroma manj pomembna. Med skupinama ni statistično pomembnih razlik.

Če povzamemo ugotovitve prvega dela anketnega vprašalnika, lahko zaključimo, da imajo na splošno boljše mnenje o športni vzgoji učenci, ki jih poučujeta razredni učitelj in športni pedagog skupaj. Boljše mnenje teh učencev in s tem večje zadovoljstvo izhaja iz dejstev, da je športna vzgoja, kjer je prisoten tudi športni pedagog, bolj načrtovana ter rednejša. Redko se zgodi, da pouk odpade. Je pestrejša, saj vključuje raznovrstne vsebine, zato je za učence zanimivejša. Vadba je bolj prilagojena vsakemu posamezniku posebej. Dva učitelja se namreč lažje individualno posvečata učencem kot en sam. Učencem športna vzgoja pomeni manjši napor kljub občasno večji intenzivnosti. Med vadbo ni neprijetnega čakanja in s tem dolgčasa. Po vadbi so zadovoljni in polni energije.

Žal ugotovitve veljajo le za naš vzorec, ne moremo jih posplošiti na celotno populacijo. Hipotezi 1 in 2, ki se nanašata na prvi del raziskave, smo morali ovreči, saj so bile razlike med skupinama premajhne. V prihodnje bi veljalo raziskavo izvesti na večjem vzorcu učencev ter na več šolah, da bi bil vzorec bolj reprezentativen. Zanimivo bi bilo ugotavljati razlike v mnenju o športni vzgoji med spoloma. Verjamemo, da že v tem zgodnjem starostnem obdobju prihaja do razlik v interesih in zadovoljstvu.

Ugotavljamo, da prihaja v skupini, ki jo poučuje razredni učitelj sam, do večje razpršenosti med odgovori. Predvidevamo, da je vzrok v tem, da so na vprašanja odgovarjali učenci več razredov, kjer poučujejo športno vzgojo razredni učitelji z različnim znanjem, izkušnjami in interesi. V prvi skupini so bili odgovori enotnejši. Ne glede na to, da se razredni učitelji menjajo, je učitelj športne vzgoje vedno isti. Svoj vpliv uveljavlja v vseh razredih bolj ali manj enako.

Poraja se vprašanje, na katerega učitelja so se učenci skupine, ki jo poučujeta oba učitelja, nanašali pri odgovarjanju na vprašanja v zvezi z ravnanji učitelja. Glede na to, da jih poučujeta učitelj športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem, se je to lahko nanašalo na oba oziroma le na enega od njiju. Predvidevamo, da bi dobili drugačne rezultate, če bi se bolj natančno opredelili.

V drugem delu ankete nas je zanimalo, kako pogosto se učenci ukvarjajo s športom v prostem času (neorganizirano in organizirano) in odgovore primerjali s tem, kdo jih poučuje športno vzgojo. Pri preverjanju pogostosti ukvarjanja s športom v neorganizirani obliki smo dokazali statistično značilne razlike med skupinama, vendar so ugotovitve ravno nasprotno od pričakovanih. Učenci, ki jih poučuje le razredni učitelj, se pogosteje ukvarjajo s športom neorganizirano (doma, ob koncu tedna, med počitnicami v okviru družine ali v družbi prijateljev). Hipoteze 3, ki smo si jo tu zastavili, nismo mogli potrditi.

Razlago bi tukaj lahko iskali v okolju, iz katerega otroci prihajajo. Učenci, ki jih poučuje razredni učitelj, prihajajo iz Sežane, torej manjšega kraja. Predvidevamo, da starši teh otrok prihajajo iz službe prej kot starši ljubljanskih otrok ter imajo tako več časa za ukvarjanje z otroki. Narava in športne površine so lažje dostopne, kar jim omogoča pogostejše ukvarjanje s športom v prostem času v neorganizirani obliki.

S športom se učenci obeh skupin organizirano ukvarjajo povprečno enkrat do dvakrat na teden. Statistično pomembnih razlik med skupinama nismo mogli dokazati. Hipotezo 4, ki pravi, da so učenci, ki jih pri športni vzgoji poučuje učitelj športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem, v prostem času bolj športno aktivni v organizirani obliki, smo zavrnil.

Iskali smo tudi povezanost med ukvarjanjem s športom v prostem času v organizirani obliki in med priljubljenostjo obiskovanja ur športne vzgoje. Dobili smo statistično pomembne rezultate. Učenci, ki vedno radi obiskujejo ure športne vzgoje, se bolj pogosto ukvarjajo s športom v prostem času v organizirani obliki. Priljubljenost obiskovanja ur športne vzgoje pada s pogostostjo ukvarjanja s športom. Pri učencih, ki se ne ukvarjajo s športom, je tudi priljubljenost obiskovanja ur športne vzgoje najmanjša.

Statistično pomembna povezanost obstaja tudi med zadovoljstvom z urami športne vzgoje in organiziranim ukvarjanjem s športom v prostem času. Učenci, ki so najbolj zadovoljni z urami športne vzgoje, se tudi najpogosteje ukvarjajo s športom v organizirani obliki. Le pri učencih, ki se ne ukvarjajo s športom v prostem času v organizirani obliki, se pojavlja odgovor, da jim ure športne vzgoje niso všeč.

Drugi del raziskave lahko zaključimo z ugotovitvijo, da se učenci drugega in tretjega razreda ne glede na to, kdo jih poučuje športno vzgojo, ukvarjajo s športom v prostem času vsaj enkrat na teden. Učenci, ki jih poučuje razredni učitelj, so bolj športno aktivni v neorganizirani obliki. Učenci, ki jih poučujeta razredni učitelj in športni pedagog skupaj, pa se pogosteje organizirano ukvarjajo s športom v prostem času. Vzroke za take rezultate smo iskali v okolju, v katerem živijo. Hipotezi 3 in 4, ki smo jih oblikovali za ta del raziskave, smo morali zavrniti.

Ugotovili smo statistično pomembno povezavo med pogostostjo organiziranega ukvarjanja s športom v prostem času ter priljubljenostjo obiskovanja ur športne vzgoje in zadovoljstvom z urami športne vzgoje. Športno bolj aktivni učenci raje obiskujejo športno vzgojo ter so z njo bolj zadovoljni kot njihovi manj aktivni vrstniki. Hipotezo 5 smo potrdili.

6.3 Preverjanje postavljenih hipotez

H1: *Poučevanje učitelja športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem pripomore k bolj pozitivnemu mnenju učencev o vsebini športne vzgoje.*

Hipoteze 1 ne moremo v celoti potrditi, ker v večini primerov ni prišlo do statistično pomembnih razlik. Le v enajstih primerih od triintridesetih se je razlika izkazala za statistično značilno v prid skupnemu poučevanju razrednega učitelja in športnega pedagoga. Hipotezo 1 torej zavržemo.

H2: *Poučevanje učitelja športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem pripomore k bolj pozitivnemu mnenju učencev o oblikah športne vzgoje.*

Hipotezo 2 moramo ovreči, ker med skupinama ni statistično pomembnih razlik. Učenci so v povprečju odgovarjali z odgovori srednje zadovoljen in zelo zadovoljen, po čemer lahko sklepamo, da so otroci v tem starostnem obdobju na splošno zadovoljni s športno vzgojo, ne glede na to kdo jih poučuje.

H3: *Učenci, ki jih pri športni vzgoji poučuje učitelj športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem, so tudi v prostem času bolj športno aktivni v neorganizirani obliki.*

Hipoteze 3 ne moremo potrditi, kljub temu da so razlike med skupinama statistično značilne. Prihaja namreč do nasprotne ugotovitve. Učenci, ki jih poučuje le razredni učitelj, so bolj športno aktivni v prostem času v neorganizirani obliki (doma, ob koncu tedna, med počitnicami) kot učenci, ki jih poučujeta oba učitelja.

H4: *Učenci, ki jih pri športni vzgoji poučuje učitelj športne vzgoje skupaj z razrednim učiteljem, so tudi v prostem času bolj športno aktivni v organizirani obliki.*

Hipotezo 4 moramo zavrniti. Med skupinama nismo mogli dokazati statistično pomembnih razlik. V povprečju se učenci ne glede na to, kdo jih poučuje športno vzgojo, ukvarjajo s športom organizirano enkrat do dvakrat na teden.

H5: *Učenci, ki se pogosteje ukvarjajo s športom v prostem času, imajo boljše mnenje o športni vzgoji.*

Hipotezo 5 lahko sprejmemo. Ugotovili smo, da obstaja statistično značilna povezanost med ukvarjanjem s športom v prostem času v organizirani obliki in priljubljenostjo obiskovanja ur športne vzgoje. Učenci, ki vedno radi obiskujejo ure športne vzgoje, se bolj pogosto ukvarjajo s športom v prostem času v organizirani obliki.

Statistično pomembna povezanost, ki potrjuje hipotezo 5, obstaja tudi med organiziranim ukvarjanjem s športom v prostem času in zadovoljstvom z urami športne vzgoje. Učenci, ki so najbolj zadovoljni z urami športne vzgoje, se tudi najpogosteje ukvarjajo s športom v organizirani obliki.

7 SKLEP

Gibalne izkušnje, ki jih učenec pridobi v družini v okviru prve socializacije, in športna vzgoja v prvem triletju imata pomemben vpliv na nadaljnje ukvarjanje s športom. Kakovostna športna vzgoja že od vsega začetka šolanja nedvomno privzgaša športne navade in vrednote zdravega načina življenja ter tako pripomore k pozitivnejšemu odnosu do športne aktivnosti. Izkušnje kažejo, da skupno poučevanje razrednega učitelja in športnega pedagoga pri športni vzgoji pripomore k učinkovitejši, varnejši in kakovostnejši športni vzgoji. Učitelja s skupnim načrtovanjem in izvajanjem pouka športne vzgoje lažje upoštevata individualne razlike v predznanju in sposobnostih učencev ter tako prilagajata vadbo. Učenci na tak način lažje napredujejo, so pri športni vzgoji bolj sproščeni, veseli in zadovoljni.

Glede na to, da na veliko šolah še vedno poučujejo športno vzgojo v prvem triletju le razredni učitelji, smo v raziskavi želeli ugotoviti, kakšno je mnenje učencev o športni vzgoji. Naš namen je bil primerjati mnenje učencev, ki jih poučuje športno vzgojo razredni učitelj sam, z mnenjem učencev, ki jih poučujeta razredni učitelj in športni pedagog skupaj. V skladu s cilji smo analizirali mnenje učencev o vsebini, prostorski organiziranosti in oblikah športne vzgoje ter pogostost ukvarjanja s športno dejavnostjo v prostem času. Zanimalo nas je tudi, ali obstaja povezanost med pristočasno športno dejavnostjo otrok in mnenjem učencev o športni vzgoji.

Anketirali smo 100 učenk in učencev drugih in tretjih razredov dveh šol. Na OŠ Srečka Kosovela Sežana športno vzgojo v prvem triletju poučujejo le razredni učitelji, medtem ko na OŠ Valentina Vodnika Ljubljana poučujejo športno vzgojo razredni učitelji skupaj s športnim pedagogom. Anketni vprašalnik je razdeljen na dva dela. V prvem delu nas je zanimalo predvsem mnenje učencev o športni vzgoji, v drugem pa pogostost ukvarjanja s športom v prostem času.

Podatke smo obdelali s statističnim paketom SPSS (Statistical Package for the Social Sciences). Za izračun frekvenc in kontingenčnih tabel smo uporabili podprograma Frequencies in Crosstabs. Verjetnost povezav med spremenljivkami smo testirali s koeficientom kontingence. Statistično značilne razlike med skupinama smo iskali tudi z uporabo T-testa na ravni 5% tveganja. Grafikoni so oblikovani v programu Microsoft Excel.

V prvem delu raziskave smo ugotovili, da je mnenje učencev obeh skupin zelo pozitivno. V skupini, ki jo poučujeta športno vzgojo razredni učitelj in športni pedagog skupaj, je mnenje o športni vzgoji boljše kot v skupini, ki jo poučuje razredni učitelj sam. Boljše mnenje teh učencev in s tem večje zadovoljstvo izhaja iz dejstev, da je športna vzgoja, kjer je prisoten tudi športni pedagog, bolj načrtovana, rednejša, pestrejša in s tem za učence zanimivejša. Vadba je bolj prilagojena posamezniku.

Med vadbo ni neprijetnega čakanja in s tem dolgčasa. Po vadbi so učenci te skupine bolj zadovoljni in polni energije.

Drugi del raziskave lahko zaključimo z ugotovitvijo, da se učenci drugega in tretjega razreda ne glede na to, kdo jih poučuje športno vzgojo, ukvarjajo s športom v prostem času enkrat do dvakrat na teden. Ugotovili smo statistično pomembno povezavo med pogostostjo ukvarjanja s športom v prostem času v organizirani obliki ter priljubljenostjo obiskovanja ur športne vzgoje in zadovoljstvom z urami športne vzgoje. Izkazalo se je, da športno bolj aktivni učenci raje obiskujejo ure športne vzgoje ter so z njo bolj zadovoljni kot njihovi manj aktivni vrstniki.

Z diplomskim delom smo želeli poudariti pomen upoštevanja interesov in mnenja učencev že v prvem triletju in poudariti, da k bolj pozitivnemu mnenju ter s tem odnosu do športne vzgoje pripomore, če pri poučevanju športne vzgoje sodelujeta razredni učitelj in športni pedagog. Učenci, ki že tako zgodaj oblikujejo pozitivno mnenje o športni vzgoji in s tem o športni aktivnosti, bodo najverjetneje oblikovali bolj aktiven in zdrav življenjski slog. Vsi učitelji, ki poučujejo športno vzgojo v prvem triletju, bi se morali truditi, da jo učenci doživljajo čim lepše, da se zavedajo svojega napredka ter da razvijajo svojo ustvarjalnost. Gibanje in s tem športna aktivnost naj postane življenjska vrednota.

Diplomsko delo je namenjena tako športnim pedagogom kot razrednim učiteljem predvsem pa vplivnim strokovnjakom, ki lahko pripomorejo pri spodbujanju skupnega poučevanja razrednega učitelja in učitelja športne vzgoje v prvem triletju osnovne šole.

8 LITERATURA

Boštjančič, A. (1999). *Športne aktivnosti učencev četrtega razreda osnovnih šol v času letnih počitnic*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Burja, A. (2008). *Športna vzgoja v prvem triletju osnovne šole*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Čavničar, M. (2005). *Vpliv povečanega števila ur športne vzgoje na razvoj gibalnih sposobnosti otrok*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Flisek, M. (2001). Sistematizacija didaktičnih pripomočkov z vidika didaktike športa v funkciji kakovosti v športu (golf). V *Uvajanje novosti pri športni vzgoji. Zbornik referatov 14. strokovnega posveta Zveze društev športnih pedagogov Slovenije* (str. 405-411). Ljubljana: Zveza društev športnih pedagogov Slovenije.

Flisek, M. in Štemberger, V. (2006). Etična kakovost kot resnična in smiselno prilagojena športna tehnologija v predšolskem obdobju in prvem triletju osnovne šole. V *Otrok v gibanju. Zbornik izvlečkov in prispevkov 4. mednarodnega simpozija* (str. 73-74). Koper: Univerza na Primorskem. Znanstveno-raziskovalno središče Koper.

Guček, B. (2002). *Sistematizacija športnih pripomočkov za osnovno šolo*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Horvat, A. (2005). *Primerjava odnosa do športa in športne vzgoje mestnih in vaških otrok v Prekmurju*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Jerkič, T. (2000). *Športna aktivnost šestošolcev v času letnih počitnic*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Jurak, G., Kovač, M. in Strel, J. (2002). Priljubljenost športne vzgoje v primerjavi z drugimi šolskimi predmeti. V *Razvojne smernice športne vzgoje. Zbornik 15. strokovnega posveta športnih pedagogov Slovenije* (str. 49-54). Ljubljana: Zveza društev športnih pedagogov Slovenije.

Jurak, G., Kovač, M., Strel, J., Majerič, M., Starc, G., Bednarik, J. idr. (2002). Nekatere značilnosti preživljanja prostega časa osnovnošolcev med poletnimi počitnicami. V *Otrok v gibanju. Zbornik prispevkov 2. mednarodnega znanstvenega in strokovnega posveta* (str. 241-246). Ljubljana: Pedagoška fakulteta.

Kovač, M. (2001). Športna vzgoja v prvem triletju. V J. Strel, M. Kovač, M. Videmšek, J. Bednarik, G. Jurak, *Načrtovanje športnovzgojnega procesa v prvem triletju* (str. 1-2). Ljubljana: Fakulteta za šport.

Kovač, M., Jurak, G. in Strel, J. (2003). Izhodišča učiteljevega načrtovanja v 1. triletju osnovne šole. V *Zbornik referatov 16. strokovnega posveta športnih pedagogov Slovenije* (str. 47-56). Ljubljana: Zveza društev športnih pedagogov Slovenije.

Kovač, M. in Novak, D. (1998). *Učni načrt za športno vzgojo - osnovna šola*. Ljubljana: Nacionalni kurikularni svet. Predmetna kurikularna komisija za športno vzgojo.

Koželj, S. (2008). MŠŠ - »Mala športna šola«. V *Zbornik 21. strokovnega posveta športnih pedagogov Slovenije* (str. 27-30). Ljubljana: Zveza društev športnih pedagogov Slovenije.

Krpač, F. (1996). *Primerjava mnenj učencev in učenk razredne stopnje o pedagoških ravnanjih njihovih učiteljev pri športni vzgoji*. Magistrska naloga, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Lotrič, D. (1999). *Odnos učencev šestih razredov OŠ Ivan Grohar, Škofja Loka do športne vzgoje oziroma športa*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Masten, I. (2007). Športna vzgoja v šoli. *Revija Vita*, 38, Pridobljeno 2.6.2007 iz http://www.revija-vita.com/Vita_38/Sportna_vzgoja_v_soli/sportna_vzgoja_v_soli.html

Maver, M. (2002). *Pomen in vpliv športnega pedagoga pri poučevanju športne vzgoje prvem triletju osnovne šole*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Nastran Ule, M. (2000). *Temelji socialne psihologije*. Ljubljana: Znanstveno in publicistično središče.

Petkovšek, M. (1984). *Odnos učencev četrtih razredov do telesnovzgojnih dejavnosti v celodnevni osnovni šoli in njihova motiviranost za ukvarjanje s športom*. Ljubljana: Univerza Edvarda Kardelja, Fakulteta za telesno kulturo, Inštitut za kineziologijo.

Piéron, M., Ruiz Juan, F. in García Montes, M. E. (2008). La opinión del alumnado de Enseñanza Secundaria sobre las clases de Educación Física [Mnenje dijakov srednjih šol o urah športne vzgoje]. *Revista de la Facultad de Ciencias de la Educación*, 8. Pridobljeno 12.8.2009 iz <http://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=2887082>.

Pišot, R. (1999). *Latentna struktura motoričnega prostora šestipolletnih dečkov*. Ljubljana: Pedagoška fakulteta.

Pišot, R. (2000). Didaktika gibalno/športne vzgoje v funkciji celostnega razvoja otroka. V *Otrok v gibanju* (str. 75-85). Ljubljana: Pedagoška fakulteta.

Regina, N. (2001). *Analiza modela skupnega poučevanja učitelja športne vzgoje in učiteljice razrednega pouka na osnovni šoli Spodnja Šiška*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Štemberger, V. in Lipovac, L. (2005). Timsko delo razrednega učitelja in športnega pedagoga. V *Zbornik referatov 12. strokovnega posveta športnih pedagogov Slovenije* (str. 211-216). Ljubljana: Zveza društev športnih pedagogov Slovenije.

Štihec, J., Karpljuk, D., Videmšek, M. in Kondrič, M. (2000). How do Slovene Fourth Grade Primary Schools Students Spend Their Summer Holidays? *International Journal of Physical Education*, 37(2), 70-74.

Tortič, A. (1983). *Vsebina in organiziranost telesnovzgojnih in prostočasnih športnih dejavnosti v nižjih razredih COŠ ter odnos učencev do teh dejavnosti*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza Edvarda Kardelja, Fakulteta za telesno kulturo.

Turk, E. (2001). *Odnos do športne vzgoje in športa na osnovni šoli Lucija*. Diplomsko delo, Ljubljana: Fakulteta za šport.

Videmšek, M. in Jovan, N. (2002). *Čarobni svet igral in športnih pripomočkov*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Videmšek, M. in Pišot, R. (2007). *Šport za najmlajše*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Žerjal, I. in Žugelj, D. (2006). Razredni učitelj in športni pedagog pri timskem poučevanju športne vzgoje v prvi triadi. V *Otrok v gibanju. Zbornik izvlečkov in prispevkov 4. mednarodnega simpozija* (str. 225-226). Koper: Univerza na Primorskem. Znanstveno-raziskovalno središče Koper.

9 PRILOGE

PRILOGA 1: ANKETNI VPRAŠALNIK

Prosim te za sodelovanje v raziskavi, s katero bi želeli ugotoviti, kako si zadovoljen/zadovoljna s športno vzgojo na vaši šoli.

Pred seboj imaš vprašalnik s podanimi odgovori. Po navodilih, ki jih boš dobil/a, iskreno odgovori na vsako vprašanje posebej.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav!

1. OSEBNI PODATKI

- a. šola: _____
- b. razred: _____
- c. spol (obkroži): deklica   deček

2. ŠPORTNA VZGOJA

1. Kdo te poučuje športno vzgojo? (obkroži črko pred odgovorom)

- a. razredni učitelj
- b. razredni učitelj skupaj z učiteljem športne vzgoje

2. Ali imate športno vzgojo vedno, ko je na urniku? (obkroži črko pred odgovorom)

- a. vedno
- b. največkrat
- c. pogosto odpade
- d. ne vem

3. Kje poteka pouk športne vzgoje? (označi z X)

	VČASIH	OBIČAJNO	NIKOLI
a. v večji telovadnici			
b. v manjši telovadnici			
c. v praznem prostoru			
d. na hodniku, v avli			
e. na športnem igrišču			
f. na šolskem dvorišču			
g. zunaj v naravi (travniki, park)			
h. v učilnici			
i. drugje			
kje?			

4. Kaj meniš o vsebini ur športne vzgoje? (označi z X)

	Dovolj izvajamo	Rad/a bi izvajal/a več	Preveč izvajamo	Ne izvajamo
• razne gibalne igre				
• tekmovanja				
• štafete				
• poligon				
• vadba po postajah				
• igre z žogo				
• igra Med dvema ognjema				
• gimnastične vaje brez pripomočkov				
• gimnastične vaje z različnimi pripomočki				
• gimnastične vaje ob glasbeni spremljavi				
• dejavnosti s kolebnico				
• dejavnosti na blazinah				
• vaje na orodju (gred, bradlja, mala prožnja ponjava)				
• plezanje po plezalih				
• preskoki orodja				
• plazenje (pod, čez in skozi ovire)				
• vaje na klopeh in gredeh				
• tek na kratke razdalje (do 150m)				
• tek na dolge razdalje (300-600m)				
• skok v višino				
• skok v daljino				
• preskakovanje ovir				
• metanje v cilj				
• metanje v daljavo				
• plesne igre				
• sprehodi				
• izleti v naravo				
• orientacijske igre				
• igre na snegu				
• pogovor o športu				
• testiranje za ŠVK				
• program Zlati sonček				
• program Ciciban planinec				

5. Kakšne se ti zdijo ure športne vzgoje? (označi z X)

	VEDNO	VČASIH	NIKOLI
a. pestre in zanimive			
b. naporne			
c. zelo intenzivno vadimo			
d. precej časa porabimo za priprave in umirjanje			
e. veliko čakamo, da pridemo na vrsto			
f. dolgočasim se			
g. vseč so mi			

6. Kako ravnajo učitelj in sošolci? (označi z X)

	VEDNO	VČASIH	NIKOLI
a. učitelj upošteva naše želje			
b. učitelj nam pove, zakaj vadimo			
c. če mi kaj ne gre, dobim dodatne naloge			
d. z učiteljem se pogovarjamo o športnih dogodkih			
e. učitelj nam pokaže slike in plakate			
f. pri ŠV uporabljamo vadbene kartice			
g. učitelj me pohvali			
h. učitelj me spodbuja			
i. učitelj je pri urah ŠV v športni opremi			
j. sošolci si med seboj pomagamo			
k. sošolci se med seboj spodbujamo			

7. Ali rad hodiš k uram športne vzgoje? (obkroži črko pred odgovorom)

- a. da, vedno
- b. da, včasih
- c. ne

8. Kdo naj bi po tvojem mnenju vodil športno vzgojo? (obkroži črko pred odgovorom)

- a. razredni učitelj
- b. učitelj športne vzgoje
- c. razredni učitelj skupaj z učiteljem športne vzgoje

9. Ali meniš, da ima vaša šola za športno dejavnost učencev dovolj...: (označi z X)

	DA	NE	NE VEM
a. veliko športno igrišče (za igre z žogo)			
b. veliko otroško igrišče (s plezali)			
c. veliko telovadnico			
d. velikega orodja: plezal, golov, košev, skrinj, blazin ...			
e. žog			
f. drugih športnih pripomočkov: kolebnic, obročev, stojal ...			

10. Oceni, kako si zadovoljen/zadovoljna z raznimi oblikami športne vzgoje? (označi z X)

	Ne izvajamo	Zelo zadovoljen	Srednje zadovoljen	Ni mi všeč
a. ure športne vzgoje				
b. športni dnevi				
c. izleti, pohodi				
d. Zlati sonček				
e. kros				
f. testiranje za ŠVK				
g. drugo kaj?				

11. Kako se počutiš po športni vzgoji? (obkroži črko pred odgovorom)

- a. poln/a energije
- b. spočit/a
- c. utrujen/a
- d. zadovoljen/a
- e. žalosten/a
- f. drugo: _____

12. Kaj ti pomeni športna vzgoja? (obkroži črko pred odgovorom)

- a. ŠV je bolj pomembna kot drugi predmeti
- b. ŠV je enako pomembna kot drugi predmeti
- c. ŠV je manj pomembna kot drugi predmeti

3. PROSTOČASNA ŠPORTNA DEJAVNOST

13. Ali se ukvarjaš s športom v prostem času neorganizirano (doma, ob koncu tedna, med počitnicami ...)? (obkroži črko pred odgovorom)

- a. da, enkrat na teden
- b. da, dvakrat na teden
- c. da, tri in večkrat na teden
- d. ne

14. Ali se ukvarjaš s športom tudi organizirano (interesne dejavnosti, športna društva, športni klubi, športni tečaji)? (obkroži črko pred odgovorom)

- a. da, enkrat na teden
- b. da, dvakrat na teden
- c. da, tri in večkrat na teden
- d. ne